A stylized illustration of a man with short brown hair, wearing a light green shirt and a dark brown tie. He is shown from the chest up, with his right hand resting on his chin in a classic 'thinking' pose. The background is a light grey gradient with dark red, scalloped-edged shapes at the top and bottom corners.

HOE GEZOND IS DE STUDENT?

Vijf minuten voor onze afspraak in de Vooruit laat Dries Van Langenhove, voorzitter van Schild & Vrienden, in een tweet weten een interview te hebben met de 'opper SJW' van Veto. SJW staat voor social justice warrior. Gutmenschen, zo je wil. Veto behoort in zijn ogen tot de politiek correcte gedachtenpolitie die alles waarin hij gelooft, 'deconstrueert en kapot maakt'. Dat is nogal wat.

We doen er wat schamper over, maar het wederzijdse wantrouwen maakt een eerlijk gesprek moeilijk. Vaak wil hij 'off the record' gaan, vertelt hij leugens of onwaarheden. Hij verwijt ons dan weer 'onredelijke vragen' te stellen. Van Langenhove is geen neofascist of transfoob, zoals hij wel eens genoemd wordt. Hij is de extreemrechtse voorzitter van een jongerenbeweging die op dit ogenblik zo'n 900 jongeren telt en groeiende is. Hij haalt met andere woorden de jongerenafdelingen van N-VA en Vlaams Belang leeg. Ook dat is, met het oog op de toekomst, nogal wat.

In het interview dat u aan het einde van deze editie leest, stellen we voornamelijk vragen naar de inhoud van Van Langenhoves conservatisme. Gewoonlijk krijgt u hem te zien wanneer hij ergens tegen is - zoals onlangs in Terzake. Of ziet u hem op Twitter zijn politieke cultuurstrijd voeren met af te keuren, intimiderende middelen. Wij stelden ons de vraag naar het doel dat die middelen zou moeten heiligen.

Om eerlijk te zijn, het is niet veel soeps. Dries Van Langenhove leeft in een verleden dat langs alle kanten door progressieven bestormd, en door de diverse werkelijkheid overrompeld wordt. Hij zal er toch mee moeten leren leven. Of zoals Nozizwe Dube het tijdens de kick-off van het diversiteitsplatform van de KU Leuven verwoordde: 'Omdat het 2018 is.'

Nelis Jespers is redacteur Sociaal bij Veto. Dit standpunt wordt gedragen door de voltallige redactie.

INHOUD

- 3** | Splinter + cartoon van de week
- 4** | Lerarenopleiding op de schop
- 6** | De Leuvense klimaatbeloftes werpen hun vruchten niet af & hoe we in verkiezingsjaar lekker verwend worden
- 8** | Mark Peeters' eerste boek
- 11** | Waarom krijg IK mijn punten NU pas???
- 12** | U mag binnenkomen! Kunst bijt niet!
- 13** | Cultip
- 14** | Eens Dichter Bij ... Assita Kanko
- 15** | Dagboek van een student
- 16** | Beeldreeks

DOSSIER GEZONDHEID

- 20** | Jong, vol leven en langdurig ziek
- 23** | Je langdurig bent ziek en je moet wat
- 24** | Hoe gezond is de student van vandaag?
- 26** | Slaaptekort (want ik slaap te kort)

- 28** | Navraag: Dries Van Langenhove
- 30** | KU Leugen

Splinter Waarom National Geographic de journalistiek kan redden

door Benno Debals

In een tijd van auto's in de ruimte en kwantumfysica in je gsm, vraag ik mij af waar de wetenschapsjournalistiek is gebleven. Blijkbaar niet in de kranten.

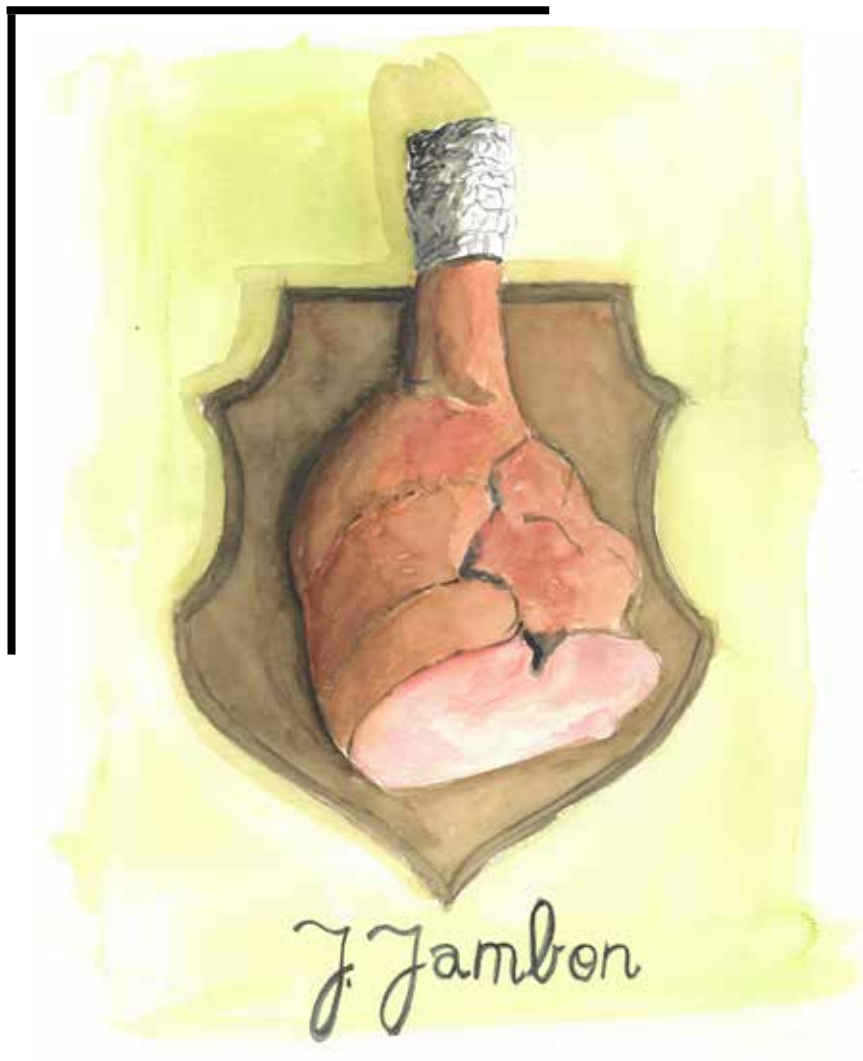
Om in de sfeer van de wetenschap te blijven: laten we beginnen met een paar cijfers. In december 2017 verschenen er in totaal slechts 60 wetenschapsartikels in De Standaard, dat een slordige 1600 pagina's nieuws publiceerde in die periode. In Amerika is het nog erger: in vijf uur nieuws op televisie wordt er gemiddeld slechts 1 minuut gependend aan wetenschap en technologie. Laat dat even inzinken. Slechts 0.3% van het nieuws gaat over wetenschap. In een tijd waar klimaatverandering en ecologie vaste begrippen zijn en waar digitale elektronica niet weg te denken zijn, vertelt een nieuwsmidium liever over hangborsten dan over het feit dat er afgelopen week voor het eerst ooit een vrouwelijke eicel tot rijpheid is gebracht in een laboratoriumomgeving. Maar ook hier bij Veto doen we niet veel beter. In het eerste semester is er welgeteld één artikel gedrukt dat in de buurt kwam van een wetenschapsartikel. En dat voor een blad dat nieuws voor een universiteit wil brengen waarin 42% van de bachelorstudenten wetenschappers, ingenieurs of dokters zijn. Goed, wij hebben niet meteen de middelen die media als de VRT, De Morgen of De Standaard hebben, maar één artikeltje is toch een beetje weinig. Ik overlaad je nu misschien met cijfers en statistieken, maar ze duiden op een inherent probleem: dat kranten en publiek wetenschap niet interessant lijken te vinden. Op de website van De Standaard moet je zelfs doorklikken naar 'meer' om de katern wetenschap tegen te komen, terwijl 'lifestyle' en 'beroemd & bizar' kunnen pronken in de hoofdbalk. Licht het aan de kranten of aan het publiek dat de interesse voor Prins Harry hoger is dan de interesse in klimaatwetenschap? Vooral aan die eerste, en misschien meer nog aan de wetenschappers zelf.

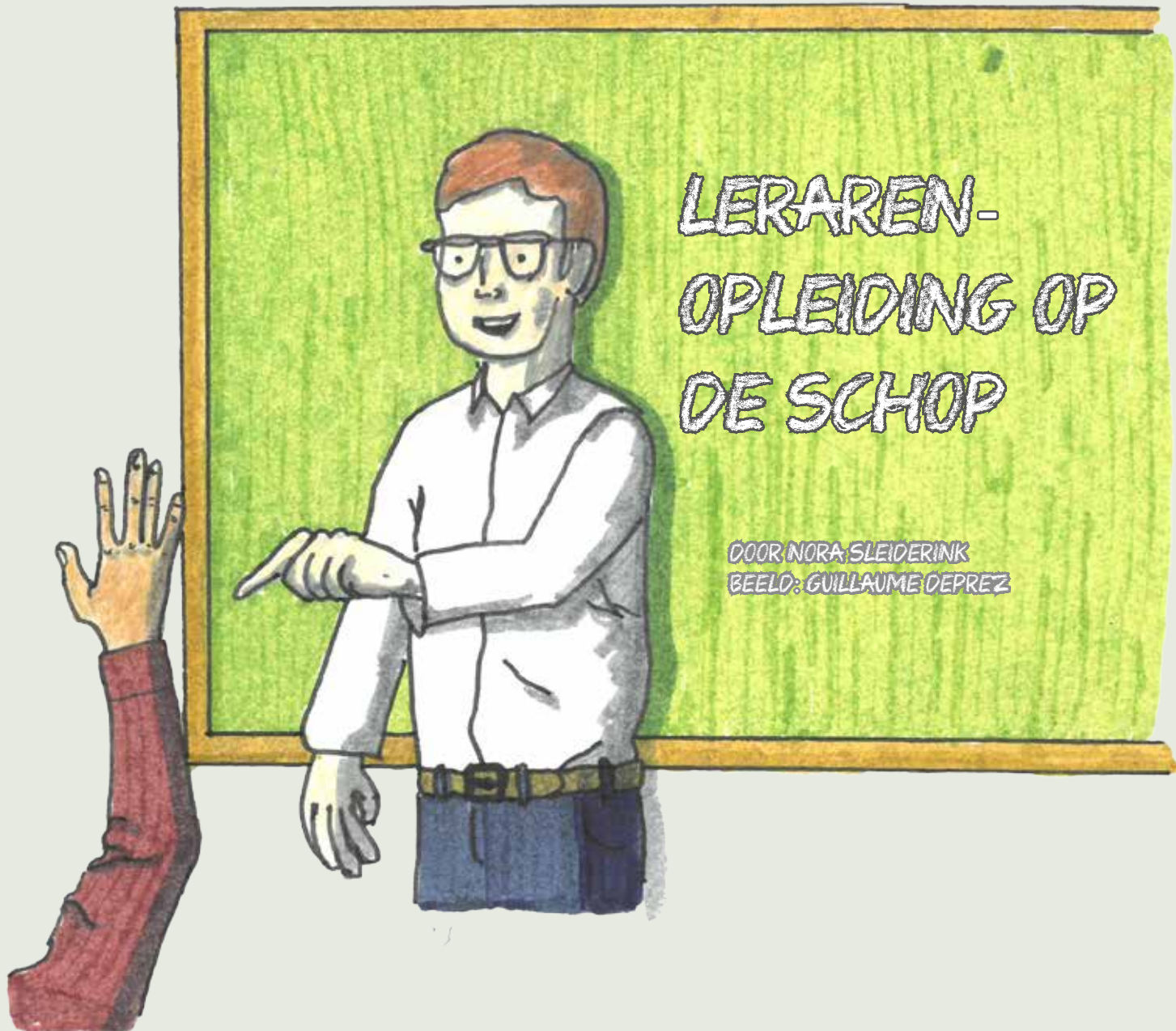
Iedere student die al eens een paper heeft gelezen van gepubliceerd onderzoek weet dat die bijna onleesbaar zijn, zelfs in het vakgebied dat je studeert. Wetenschappers houden namelijk niet van schrijven of communiceren - ze zitten liever in een lab te experimenteren (als wetenschap-

per kan ik dit beamen). Papers worden dan snel saai en onnodig ingewikkeld. Dat zorgt ervoor dat journalisten enerzijds wetenschappelijk onderzoek liever links laten liggen, en als ze het dan toch eens publiceren, blazen ze het liever buiten proporties - noem het gerust clickbait. 'Scientists say smelling farts might prevent cancer' is een headline die Time Magazine ooit publiceerde. *I kid you not*. Ik denk dat het duidelijk is dat dit geen diepgaande wetenschapsjournalistiek is. Laat me eindigen met een oproep. Aan de schrijvers: schrijf meer over wetenschap.

Aan de wetenschappers: leer schrijven over je onderzoek. En aan iedereen die uit beide boten valt: doe eens een National Geographic open. Dan zul je leren dat wetenschap niet altijd saai hoeft te zijn, maar even goed 150 pagina's per maand kan vullen met prachtig onderzoek dat verder gaat dan het zoveelste artikel over de vraag of koffie al dan niet kankerwekkend is.

De Splinter bevat de mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

De specifieke lerarenopleiding is passé. Vanaf 2019 doen de educatieve masters hun intrede. Alleen is het nog heel onduidelijk hoe deze precies vorm zullen krijgen.

Als je de gemiddelde student vraagt of hij later voor de klas wil staan, krijg je meestal een reactie van afschuw. Het beroep van leerkracht is bij universitaire studenten vaak niet de eerste keuze. Ook komt er veel kritiek op de kwaliteit van de specifieke lerarenopleidingen (SLO). Om deze fenomenen tegen te gaan, besloot Minister van Onderwijs Hilde Crevits om de huidige SLO's te vervangen door educatieve masters vanaf 2019. Maar de stand van zaken in die hervorming is, op zijn minst gezegd, onduidelijk.

Wie nu aan een SLO begint, doet dat doorgaans tijdens of na het behalen van zijn domeinmaster. Dat is niet meer nodig met de educatieve master, al kan iemand die eerst de domeinmaster wil

behalen, zij-instromen via een verkort traject. Crevits wil het met haar hervorming mogelijk maken om al vanaf je 18 jaar te kunnen kiezen voor het beroep

Dit voorstel leidt tot discussie, want sommige andere universiteiten zijn juist voorstander van een geclusterde vakdidactiek

van leerkracht. Een student Taal-en Letterkunde zou zo in de bachelor 15 studiepunten aan educatieve keuzevakken kunnen kiezen.

Academische bagage

Het verschil tussen educatieve masters

van 90 en andere van 120 studiepunten is meteen een van de meest heikele punten van de hervorming. Zo worden de educatieve masters Talen en Wetenschappen beide 120 studiepunten, maar die van economie slechts 90. 'Puur vanuit onze faculteit bekeken en volgens wat wij vinden dat in onze educatieve master moet zitten, is dat een adequate lengte', zegt Wilfried Lemahieu, decaan van de Faculteit Economie en Bedrijfs-wetenschappen. Wel geeft hij toe dat het vanuit een globaal perspectief veel logischer was geweest om alle educatieve masters gelijk te trekken. 'Dat had ook meer ruimte gegeven om naast de vakdidactiek economie een tweede vakdidactiek op te nemen, bijvoorbeeld in wiskunde.'

Een stuk gevoeliger liggen de 90 studiepunten bij de historici. Zowel bij de proffen als bij de studenten is er groot protest omdat de educatieve master Cultuurwetenschappen (waar geschiedenis, maar ook bijvoorbeeld kunstwetenschappen en culturele studies onder vallen) geen twee volle jaren wordt gegund. Ook in Gent hield de Vlaamse Geschiedkundige Kring al een heuse actie op sociale media en werd een petitie gestart.

In Leuven schreef Kring Historia een statement tegen de 90 studiepunten en verschenen opiniestukken van onder andere Idesbald Goddeeris, programmadi-recteur Geschiedenis. Onder het motto 'geschiedenisleerkracht in de solden' klagen ze het gebrek aan ruimte voor een stevige academische bagage aan.

Maar bij het kabinet staan ze weigerachtig tegenover de wens. Er wordt gevreesd dat een educatieve master van 120 studiepunten zou fungeren als hefboom om ook voor de reguliere opleiding geschiedenis een tweejarige master te eisen.

23 februari zou duidelijkheid moeten komen over de lengte van de educatieve master Cultuurwetenschappen. In april worden de uitgetekende programma's verwacht. 'Ik hoef er geen tekeningetje bij te maken dat dit enorm snel is', hekkelt Liesbet Heyvaert, vicedecaan Onderwijs van de faculteit Letteren. 'Het grote probleem is dus dat het enerzijds heel snel moet gaan, maar tegelijk is er nog heel veel onduidelijk.'

'Ik hoef er geen tekeningetje bij te maken dat dit enorm snel is'

Liesbet Heyvaert, Vicedecaan Onderwijs van de Faculteit Letteren

Dit voorstel leidt tot discussie, want sommige andere universiteiten zijn juist voorstander van een geclusterde vakdidactiek

Vakdidactiek

Een ander thema dat nu besproken wordt op de VLIR, de Vlaamse Interuniversitaire Raad die de minister adviseert, is waaraan de bekwaamheidsbewijzen gekoppeld worden. Momenteel hangen die bekwaamheidsbewijzen, die bepalen welke vakken een afgestudeerd leerkracht in het middelbaar mag geven, vast aan de disciplinaire master die de SLO voorafgaat.

De meeste universiteiten zijn voorstanders van bekwaamheidsbewijzen die gekoppeld zijn aan de vakdidactieken die

de student gevolgd heeft in de educatieve master. Die vakdidactieken maken immers de link tussen de discipline zelf en hoe een leerkracht dat vak best kan geven.

'Zo kunnen studenten al checken of ze interesse hebben voor een educatieve master'

Tine Baelmans, Vicerector Onderwijsbeleid

Samen met de andere universiteiten ziet de KU Leuven de vakdidactieken het liefst gekoppeld aan specifieke disciplines. Iemand die dus chemie in de bachelor heeft gestudeerd, kan in de educatieve master Wetenschappen voor de vakdidactieken Chemie en Biologie kiezen. Daaraan hangt de voorwaarde dat de student per vakdidactiek ook effectief een aantal studiepunten van die discipline heeft gevolgd, in de bachelor of tijdens de master. Dat aantal ligt nog onder voorbehoud, maar zal vermoedelijk 30 studiepunten per vakdidactiek bedragen.

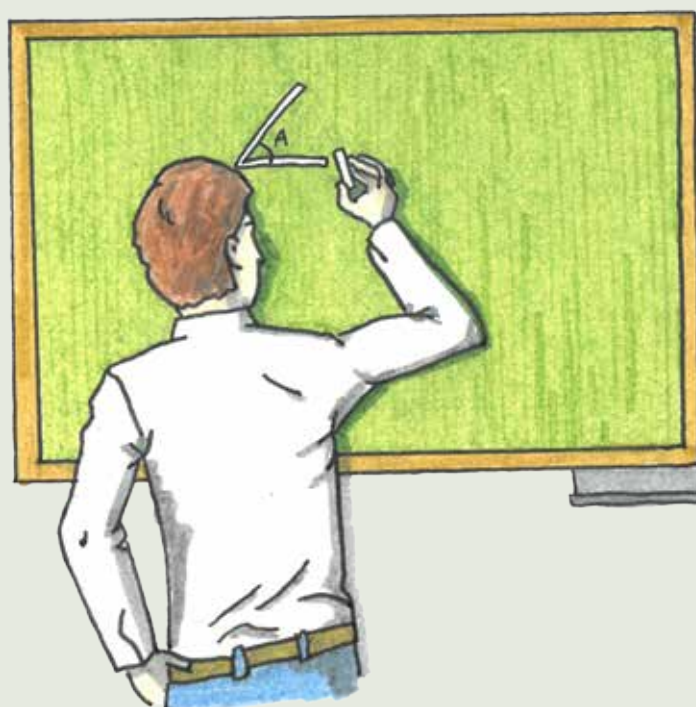
Dit voorstel leidt tot discussie, want sommige andere universiteiten zijn juist voorstander van een geclusterde vakdidactiek, waarbij het bekwaamheidsbewijs toegang geeft tot een heel cluster aan vakken, eerder dan aan de specifieke vakken. Ook creëert dit een probleem voor de opleiding Toegepaste Taalkun-

de, waarbij het nog onduidelijk is of studenten uit deze bachelor de vakdidactiek Nederlands zullen mogen opnemen.

Hoe makkelijker, hoe beter

Het is dan ook erg van belang om consensus te vinden tussen de verschillende universiteiten. 'We bekijken nog waar interactie met de andere universiteiten nodig is om concurrentie uit te sluiten. Het kan niet de bedoeling zijn om tussen de universiteiten de competitie aan te gaan met een aanbod van: hoe makkelijker, hoe beter', klinkt het bij Baelmans. 'Die gesprekken zijn volop aan de gang en verlopen heel positief. We willen met zijn allen een kwaliteitsvolle opleiding voor leerkrachten met voldoende disciplinaire diepgang voor de vakken waarvoor lesbekwaamheid word verkregen.'

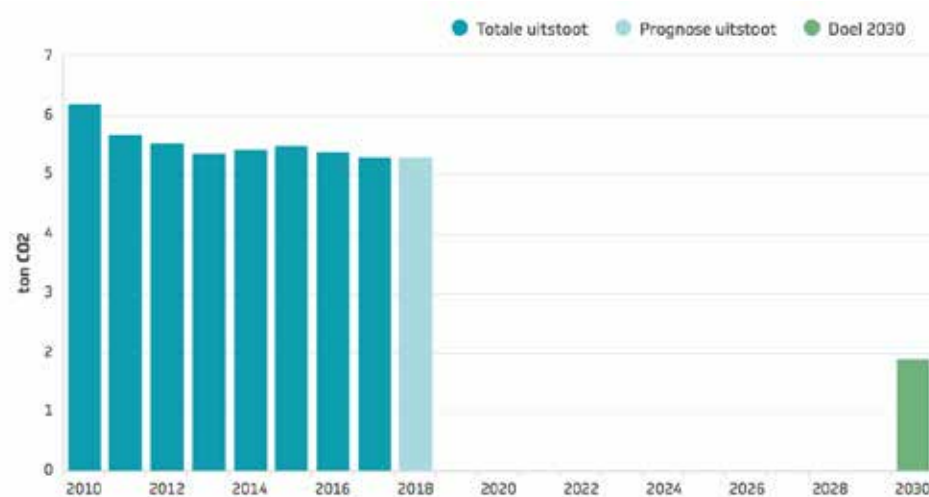
Ook de studenten proberen hun stempeel te drukken op de discussie via de SLO-mandatarissen van Studentenraad KU Leuven (Stura). Vorig jaar werd een enquête gedaan onder studenten SLO, waaruit onder andere bleek dat de studenten zelf verdeeld waren over hoeveel studiepunten de educatieve master moet bedragen. Daarnaast werd op de algemene vergadering van vrijdag 16 februari op een aantal principiële punten naar de houding van de studenten getoetst.

De Leuvense klimaatbeloftes werpen hun vruchten niet af

door Tom Demeulemeester en Nelis Jespers
beeld: Guillaume Deprez

Ondanks verschillende projecten in de laatste jaren, is de CO₂-uitstoot in en rond Leuven ongeveer constant gebleven sinds 2012. Hoe milieuvriendelijk ziet de Leuvense toekomst eruit?

Brondata: LNE-nulmeting + EANDIS data + bevolking en KUL, Groot Leuven, scope 1&2. (door *** Futureproofed)

Geen structurele veranderingen

De laatste jaren heeft Leuven zich geprofileerd als een ambitieuze stad wat betreft klimaatbeleid. Jaarlijks worden op de site van Leuven 2030 cijfers gepubliceerd over de CO₂-uitstoot in en rond Leuven en ook dit jaar was dat niet anders.

Deze cijfers geven, ondanks de verschillende initiatieven van de laatste jaren, echter nog geen daling weer in de totale uitstoot vergeleken met 2012. Hiermee haalt Leuven de Europese doelstellingen niet en is het nog verder verwijderd van de reductie die het zelf voor ogen had. Ook de uitstoot per persoon daalde nauwelijks over de laatste vijf jaren.

De oorzaak voor dit teleurstellende resultaat is volgens David Dessers, gemeenteraadslid voor Groen, te wijten aan het feit dat er te veel aandacht gegeven wordt aan de communicatie en te weinig aan de effectieve projecten zelf. Bovendien is 60% van de uitstoot te wijten aan gebouwen en 25% aan mobiliteit. 'Men moet alle zei-

len bijzetten om ervoor te zorgen dat nog meer gebouwen energie-efficiënt gemaakt worden', aldus Dessers.

'Men is te veel bezig is met de software en te weinig met de hardware. En dat is volgens ons wat deze cijfers ons vertellen'

David Dessers, gemeenteraadslid
Groen

Ook Line De Witte, lijsttrekker van de PVDA, is van mening dat de huidige initiatieven niet voldoende zijn: 'Er zijn al veel kleine en leuke initiatieven georganiseerd, maar er is nood aan structurele veranderingen.' Zo pleit zij voor betere voorzieningen voor fietsers gepaard met meer en goedkoper openbaar vervoer.

Europa

Niet alleen op de beslissingen van Leuven

2030 luidt kritiek, maar ook op de rol van schepen van Milieu Mohamed Ridouani. Zeger Debyser, de fractieleider van N-VA Leuven, stelt bijvoorbeeld dat Ridouani in 2013 beloofd had om 11 miljoen euro te investeren om tegen 2030 klimaatneutraal te worden, maar het is niet duidelijk waaraan dit geld gependend is.

Bovendien is hij van mening dat er veel beloftes zijn gemaakt die niet verwezenlijkt worden. Zo is Leuven in 2011 in het Burgemeestersconvenant gestapt. Dit is een Europees initiatief dat bestaat uit steden die zich vrijwillig engageren om de Europese klimaatdoelstellingen te halen, namelijk een CO₂-reductie van 40% tegen 2030. Daarvoor had Leuven in 2017 een rapport moeten insturen met een evaluatie van de huidige toestand en een plan voor de toekomst. Dat is echter nog steeds niet gebeurd en zal pas tegen half maart kunnen gebeuren. Ridouani zegt hier niets van af te weten.

Wat nu?

In 2016 heeft Leuven de toenmalige doelstellingen al eens afgezwakt, van een klimaatneutraal Leuven tegen 2030 naar 2050. Zal het gedwongen worden dit nogmaals te doen?

De laatste maanden zijn er een paar nieuwe initiatieven bekendgemaakt die alleszins een stap in de goede richting lijken. Zo is er Leuven Switcht, een initiatief dat Leuvenaars aanzet om over te schakelen op groene stroom, en daarnaast hebben verschillende gebouwbeheerders verklaard 40 miljoen euro te investeren in het verduurzamen van hun gebouwen.

Hoe we in verkiezingsjaar lekker verwend worden

door Daan Delespaul / beeld: Guillaume Deprez

De nieuwste jaarrekening van de stad Leuven doet heel wat stof opwaaien. Terwijl het stadsbestuur pronkt met een overschot van 12 miljoen euro, gelooft de oppositie niet in de 'goednieuwsshow'.

Vreugde en jolijt in het Leuvens stadhuis: voor het derde jaar op rij sluit het bestuur het boekjaar af met een overschot. In 2017 bleef een mooie bonus van twaalf miljoen euro over; dat ondanks investeringen van om en bij de 30 miljoen euro. Een sterke prestatie, zo lijkt het, maar zeker niet iedereen is overtuigd van het financiële wonderwerk van schepen Carl Devlies (CD&V).

'De algemene boodschap van meneer Devlies is dat de stadfinanciën tiptop in orde zijn, maar achter de cijfers schuilt ook wel een verhaal', klinkt het bij oppositielid Thomas Van Oppens (Groen). 'Die 30 miljoen euro aan investeringen die dit jaar geboekt werden zijn uiteindelijk zeer weinig als je ziet de stad initieel 68,5 miljoen euro had gepland. Het is dan ook vrij evident dat je 10 miljoen overhoudt wanneer je niet eens de helft van de investeringen doet. Ten gronde blijven we er ook bij dat een rijke stad als Leuven gezien de immense uitdagingen beter wat meer zou investeren.'

Beter meer

Wie de cijfers van het Agentschap Binnenlands Bestuur erbij haalt, kan die argumentatie van Van Oppens wel volgen. Tussen de gerealiseerde en geplande investeringen gaapt een gat van een kleine 40 miljoen euro. De stad Leuven investeert bovendien al jaren minder dan het Vlaamse gemiddelde en het huidige bestuur gaat voorlopig op die lijn verder. Over de periode 2014-2019 zou de stad zo jaarlijks 354 euro per inwoner investeren, terwijl het gemiddelde voor Vlaamse grootsteden richting 462 euro per inwoner gaat.

Nochtans komt er toch heel wat geld binnen: in 2015 betaalde de doorsnee Leuvenaar in totaal 1284 euro aan gemeentebelastingen, zo'n 250 euro meer dan burgers uit andere Vlaamse grootsteden. Dit bedrag zou de komende jaren wel afnemen door de flinke belastingverlagin-

gen die het stadsbestuur de afgelopen jaren doorvoerde.

Financiënschepen Devlies reageert alvast verbaasd op de kritieken. 'Ik begrijp eigenlijk niet van waar meneer Van Oppens dit haalt. De cijfers zijn doorgenomen met de financiële dienst van de stad. Deze opereert autonoom. De cijfers kunnen inderdaad een vertekend beeld geven, maar dat valt te verklaren door de nieuwe techniek van begroten die aan de gemeentebesturen werd opgelegd.'

'Voortaan worden werken immers pas ingeschreven wanneer ze betaald zijn, terwijl dat vroeger bij aanvang gebeurde', aldus Devlies. 'Wij investeren bovendien heel doordacht en aan een stelselmatig ritme, vergelijkbaar met steden van eenzelfde grootte.'

Twijfelende harten

Maar daar eindigt het verhaal niet. Volgens de groenen is het budgettair gegoochel niet onlogisch met het oog op de aankomende gemeenteraadsverkiezingen. Volgens Van Oppens, lid van de commissie Financiën, pot het stadsbestuur de investeringen op. De rode burcht van afzwaaiend burgemeester Louis Tobback kan immers wel wat dikkere muren gebruiken tegen de stemkanonnen van links en rechts. Een paar extra investeringen in vernieuwde straten en pleinen bieden een jaar voor de verkiezingen dan ook een mooie kans om de twijfelende harten te veroveren.

'Dat zorgt er niet enkel voor dat de bevolking pas later van deze kosten kan genieten, bovendien zijn ze duurder aangezien ook andere gemeenten dezelfde tactiek toepassen naar de verkiezingen toe. Al die aannemers kunnen op die manier een veel hogere prijs hanteren', gaat Van Oppens verder. Schepen Devlies spreekt dat tegen: 'Voor 2018 staan tot nu toe even veel investeringen gepland.'

Mark Peeters'

eerste boek

door Daphne de Roo
beeld: Atta Robusta

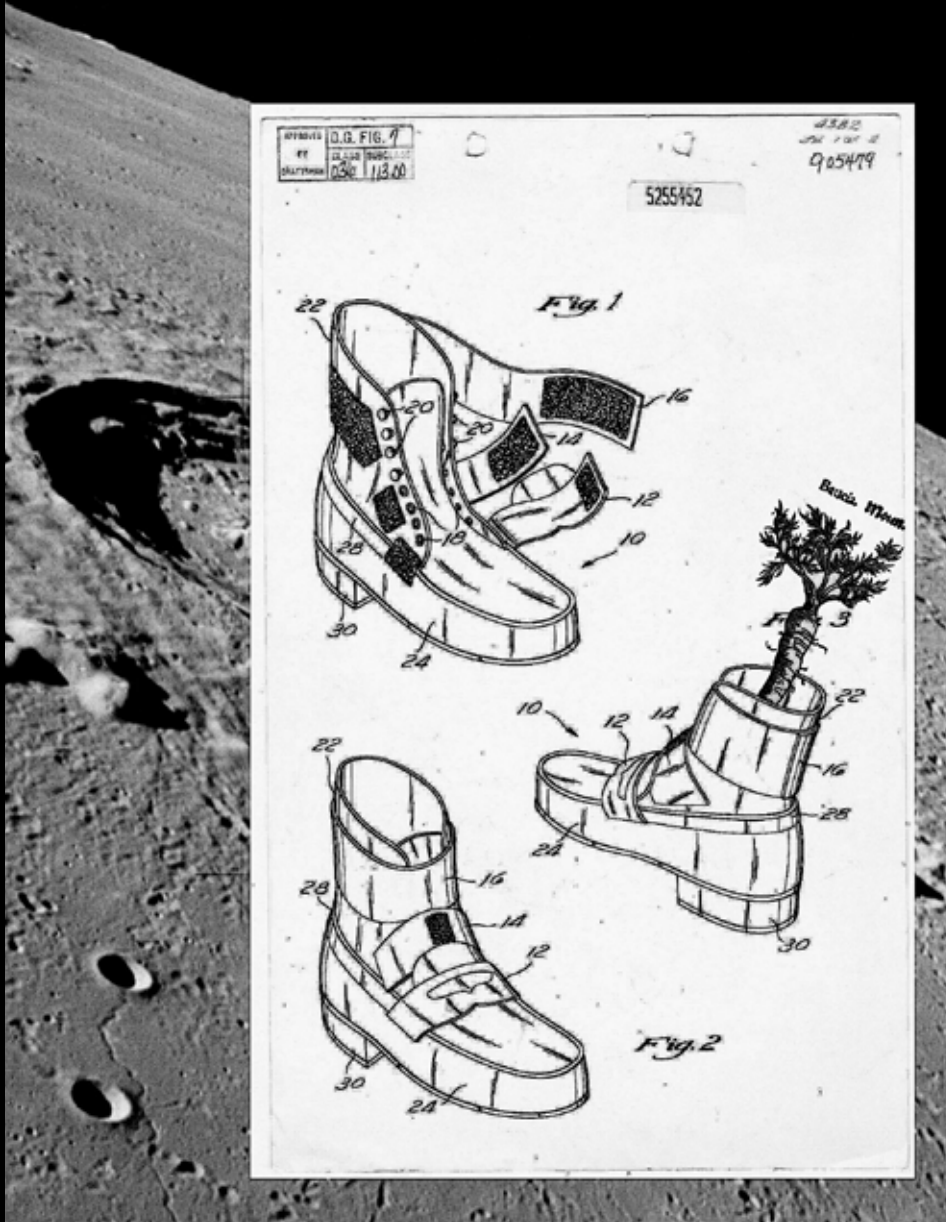
Wie kent hem niet? Bijna elke Leuvense student is Mark Peeters al weleens tegengekomen met zijn kenmerkende bordes en pamfletjes.

'RUIMTEVAART is FAKE' en 'VROUWEN aan de PIL zijn FAKE' zijn enkele van zijn kenmerkende theorieën, die hij verder beschrijft in het manifest wat hij nietsvermoedende studenten in de hand drukt. Ook de pas afgestudeerde grafisch ontwerper Sam Vermeylen kreeg tijdens een nacht stappen in Leuven zo'n pamfletje van Mark, en was meteen geïntrigeerd. Diezelfde nacht nog stuurde hij zijn vriend Jens Gilis een berichtje, en de volgende ochtend ontstond er een project wat in totaal zes maanden heeft geduurd, waarbij het pamfletje omgezet werd in een mooie uitgave. 'Het is tenslotte toch zijn levenswerk', aldus Gilis, 'en waar pamfletten meestal duiden op rommel en niet serieus worden genomen, doet zo'n boek veel meer serieus aan, het heeft iets speciaal.' De opzet van de heren was tweeledig: Enerzijds wilden ze de tekst benaderen als ware het een wetenschappelijke tekst, en hebben ze deze zodoende grondig bestudeerd en voorzien van annotaties en verwijzingen. Anderzijds hebben ze de artistieke kwaliteit van het manifest benadrukt door diverse beeldvertalingen bij te voegen.

Het werk van Mark is dus met veel respect behandeld: 'Het was de bedoeling dat Mark zich niet aangevallen zou voelen, en het boek zou kunnen appreciëren'. Daarom hebben Vermeylen en Gilis zich zo veel mogelijk ingeleefd in Mark zelf. Zo hebben ze zich ook autoriteit op alle vlakken gewaand, en enkel Marks favoriete bron - Wikipedia - gehanteerd. Gaandeweg ontstond er steeds meer bewondering voor Mark Peeters: 'We denken dat hij uitzonderlijk hoogbegaafd moet zijn; hij gebruikt rijmvormen en taalfiguren die niet meteen in je zouden opkomen' meent Gilis.

Inlevingsvermogen

Je zes maanden intensief inleven in Mark Peeters blijkt evenwel geen sinecure. 'Op het eind van ons project viel er niet meer zo goed met ons te praten', vertrouwt Ver-

Grafisch DUO 'Atta Robusta' steekt het MAN-I-FEST van Mark in een NIEUW jas-je

meulen ons toe. 'We keken op een gegeven moment samen filmpjes, en overall zagen we tekenen van Mark, zoals ergens 'MMM' van Mark de MaanMan, of mensen wiens armen precies een jodenster vormden.' 'We hebben dan ook een tijdje moeten afkicken', vult Gilis aan, 'en hebben de tekst niet meer gelezen nadat hij af was.'

Wiens boek is het uiteindelijk, dat van

We denken dat hij uitzonderlijk hoogbegaafd moet zijn

Atta Robusta

Mark Peeters of van 'Atta Robusta'?

Een beetje van beiden, meent Vermeylen. 'De focus lag natuurlijk op zijn tekst, en we hebben geprobeerd om die te duiden met woord en beeld. Maar natuurlijk hebben we er ook veel van onszelf ingestoken. Zo zijn de beelden echt ons werk, weliswaar geïnspireerd op Marks tekst en kenmerkende pamfletten - die eruit zien alsof het om kopieën van kopieën gaat - maar er zit veel eigen inbreng in. Daarnaast hebben ze de voetnoten voorzien van een verborgen code, een eigen spelletje. Ook heeft het duo er hun kenmerkende humor ingestoken. 'Dat zit in de kleine dingetjes', zegt Gilis, 'zoals een voorkeur voor een bepaalde woordkeuze bij de duiding'. Niet over al de woorden van Mark kunnen echter mopjes worden gemaakt, volgens Vermeylen. 'Bij bepaalde onderwerpen die gevoelig liggen, zoals de daden van Marc Dutroux en bepaalde vrouwonvriendelijke ideeën van Mark, hebben we ons zo veel mogelijk afzijdig gehouden.'

Een inhoudelijke reactie verkrijgen van Mark Peeters was evenwel niet evident. 'We hebben hem op alle mogelijke manieren proberen te bereiken, en zelfs

uitgenodigd op onze boekvoorstelling, maar hebben hem niet meer ontmoet sinds die novembernacht dat ik het pamfletje kreeg', zegt Vermeylen. Het duo zou dolgraag een reactie krijgen, en elke reactie is goed. 'Hopelijk niet te boos natuurlijk', meent Gilis, 'maar zijn commentaar is zeker welkom. Als hij een verbeterde versie terug zou geven zou dat geweldig zijn'.

Enkele prominente reacties

Om het project van de twee grafisch ontwerpers door te trekken, vroegen we een aantal proffen naar hun visie op de inhoud en stijl van Marks manifest en het boek gemaakt door Atta Robusta.

Prof Johan Steelant, die het vak ruimtevaarttechnologie doceert aan de ingenieurs, is het alvast niet eens wat betreft de grote denkkraft die de twee ontwerpers hebben waargenomen in Peeters' tekst. 'Iedereen kan een dergelijk manifest samenstellen om de nodige aandacht te krijgen.' De professor dingt niet mee naar de bekende 1000 euro-beloning die Peeters uitlooft voor diegene die zijn maanlandingstheorie overtuigend weerlegt. Hij kan het beter met zijn eigen ogen gaan bekijken, meent Steelant: 'Ik stel voor dat de persoon in kwestie zijn eigen geld gebruikt om zelf een lancering bij te wonen, tezamen met zijn eigen meetapparatuur. Dusdanig is er geen discussie meer nodig of het al dan niet fictie is.'

Ook als fictie kan het manifest natuurlijk een wetenschappelijke waarde hebben, leert prof. Sascha Bru, verbonden aan de faculteit Letteren, ons. 'De verhouding tussen wetenschap en literatuur is altijd zeer nauw geweest. De afscheiding van literatuur als aparte schrijfvorm is pas in de 18de eeuw tot stand gekomen, maar ook daarna is er een verbondenheid gebleven. Niet alleen lanceerden bepaalde schrijvers, zoals Alfred Jarry met zijn patafysica, een eigen wetenschap, ook wordt er

soms teruggegrepen naar oudere literatuur om nieuwe wetenschappelijke bevindingen in woorden te gieten. Het mooie aan literatuur is dat ze toestaat om over alles te denken, en op alle manieren. Schrijvers kunnen hun verbeelding de vrije loop laten, en zijn op die manier in staat om paradigma's en wetenschappelijke protocollen te bevragen en zelfs te veranderen.' Prof Dirk De Geest, gespecialiseerd in Nederlandse literatuur sluit zich aan bij zijn collega: 'Dit werk laat zien hoe literatuur mensen aan het verbeelden en aan het denken zet, hoe ze de vraag oproept naar de 'werkelijkheid' (hoe, welke) van onze ervaringen en onze vanzelfsprekende overtuigingen. De literaire dimensie van een 'waan-zinnig' schrijven wordt versterkt door de enscenering van de tekst, met de toevoegingen van honderden voetnoten. Het geleerde van de commentaar (iets waarin de universaliteit erg goed is) heft zichzelf op door een 'teveel' aan verwijzingen. Ook dat is een schoolvoorbeeld van wat literatuur wil zijn: een bezinning op de wereld en de werkelijkheid, maar ook een analyse van wat teksten betekenen en hoe ze retorisch die illusie van kennis en houvast tot stand brengen.'

De vorm die Peeters aanhoudt is overigens vrij traditioneel, wanneer men de geschiedenis van manifesten bekijkt. 'Vanaf de 20ste eeuw is het manifest het onderwerp geworden van literaire beschouwingen, na de publicatie van Marinetti's futuristisch manifest in Le Figaro in 1909', vertelt Bru ons. 'Als je de manifesten van deze tijd bekijkt, zie je een opvallende overeenkomst. De schrijvers zijn namelijk altijd tegen iets; de opponent of status quo. Dat is ook bij Peeters terug te zien, die zich in zijn schrijven afzet tegen de norm of dat wat de overheid ons oplegt/wil doen geloven.'

Dubbelzinnig eerbetoon

Tegelijkertijd ziet Bru ook een duidelijkke overeenkomst met bepaalde postmodernistische fictie, zoals de New York Trilogy van Paul Auster, waarin de personages op zoek zijn naar samenhang in een verwarrende wereld, en daarom veel waarde hechten aan bepaalde taaltekens, die ze op straat tegenkomen. 'Het probleem waar hier op geduid wordt is dat taal niet in staat is om de werkelijkheid weer te geven zoals ze is, waardoor er een soort argwaan tegenover de taal, en een nieuwe omgang met taal ontstaat.'

Wat aan de Alma in de prullenmand verdwijnt wordt nu (pas) een boeiend document

prof. Dirk De Geest

Ook De Geest verwijst naar bepaalde postmoderne fictie: 'Mark Peeters presenteert 'alternatieve' feiten en waarheden, geponeerd door een superieure verteller die een schoolvoorbeeld is van wat Matthijs van Bockxel 'domgeer' (naar analogie met 'wijsgeer') noemt en wat J.F. Vogelaar als 'gestoorde tekst' karakteriseerde. Peeters is overtuigd van de superioriteit van zijn stellingen, ook al zijn die strijdig met wat de media en de universitaire wetenschap ons laten geloven. Zijn wereldbeeld is gebaseerd op paranoia, een samenhangende waan en een geloof in samenzweringen en complotten die de waarheid verdringen.'

Wat Peeters dan weer onderscheidt van

literaire schrijvers, volgens De Geest, is de weigering om een andere waarheid te zien dan de zijne. 'Hij beschouwt elk ander perspectief dictatoriaal als foutief en minderwaardig. Overal ziet hij bevestigingen voor zijn theorie, en elke poging tot weerlegging onderstreept het complot dat hem het zwijgen wil opleggen.'

De beeldvoering van deze uitgave maakt het nog interessanter voor De Geest:

'Manifest van Mark de MaanMan' is een bijzonder object. De band tussen tekst en illustraties is nogal los maar daarvoor dubbel intrigerend. Wetenschappers spreken graag van 'intermedialiteit' om aan te tonen dat de verhouding tussen woord en beeld complex is. De illustraties zijn soms fotografisch maar doorgaans gaat om collages van uiteenlopend beeldend materiaal: foto's maar ook cartoons, opschriften, vrijwel altijd opzichtig gemanipuleerd.'

De vraag rijst natuurlijk wie de auteur is van deze tekst. 'Is het Mark Peeters, die de authenticiteit van de woorden en de betekenissen garandeert, of zijn het de kunstenaars die het boek hebben vormgegeven, als een hedendaagse ready-made zoals Marcel Duchamp dat deed? Zij hebben het pamflet overgenomen, vormgegeven, becommentarieerd. Wat aan de Alma in de prullenmand verdwijnt wordt nu (pas) een boeiend document, fictioneel maar ook qua betoog. Het is een dubbelzinnig eerbetoon aan een van onze meest karakteristieke Leuvense personages.'

Mark Peeters

En dan stonden we, met het boek nog in de tas, plots oog in oog met Mark

Peeters *himself*. Ook hij was afgezakt naar onze gezamenlijke favoriet, Alma 1. De man was verbluft, zijn mail bleek al even niet te werken wegens de fake news-lijst waar hij naar eigen zeggen op staat. Even werden we verdacht van een complot, vervolgens was Mark bang dat hij opgepakt zou worden wegens al het zwart geld wat hij met dit boek zou scheppen, maar tenslotte leek hij toch blij verrast. Ook werd een eerste link gezien. 'Zes maanden aan gewerkt, dat staat natuurlijk voor SEX! En wanneer was de maanlanding? In de jaren zestig, SEXTIG, en nog wel het meest seksuele getal, soixante-neuf! Die mannen hebben jullie duidelijk voorgelogen, om mee te mogen delen in mijn werk.'

Na deze theorie werden de afbeeldingen eens onder de loep genomen. Mark ontdekte direct een (half) hakenkruis in de op tinfoil hats geïnspireerde voorkant van het boek, en werd in zijn overtuiging gesterkt door de hakenkruizen die later in het boek te zien zijn. Van mening zijnde dat hier niks over in zijn tekst staat, linkte hij de nazistische tekens aan de vele beschuldigingen aan zijn adres over 'zijn ontkenning van de Holocaust', die hij overigens altijd beantwoordt met een bekende grap. Je moet hem er maar eens naar vragen.

Na deze eerste beschouwing nam Peeters het boek vrolijk mee, om het eenieder in de Alma te tonen, en het daarna grondig te bestuderen. Net voor het ter perse gaan beloofde hij op onze redactie ook een reactie te formuleren in de vorm van een lezersbrief. Wordt ongetwijfeld vervolgd.

Werken aan VREDE ... heel concreet en haalbaar!
Working for PEACE ... so concrete and feasible!

Voordracht door **Dr. PAT PATFOORT** - antropologe - vredesvrouw

donderdag 1 maart 2018 - 20u

conflict transformatie en geweldloze conflicthantering
op persoonlijk, maatschappelijk en interetnisch niveau

Universiteitsbibliotheek Mgr. Ladeuzeplein 21 - Grote leeszaal - toegang gratis - taal engels

v.u. ria.verjauw@telenet.be

Waarom krijg IK mijn punten NU pas???

Economiestudenten krijgen examenresultaten het vroegst

door Arne Sonck

Wanneer je examenresultaten vrijgegeven worden, is bepaald per faculteit. De faculteit Economie en bedrijfswetenschappen is hierin het vroegst, maar dat dreigt te veranderen.

Begin februari is de fijne tijd waarop je hele dagen vol stress je browser kan *refreshen* in afwachting van je examenresultaten. Sommigen moeten echter langer wachten dan anderen: aan welke faculteit je studeert kan bepalen of je de eerste week van het semester gestressed of depressief/euforisch (onderlijn wat van toepassing is) doorbrengt.

De vroege geluksvogels bevinden zich in de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen. Zij krijgen hun punten al halverwege de lesvrije week, dit semester dus op 7 februari. Iets later kunnen onder andere ook studenten Sociale Wetenschappen, ingenieurswetenschappers, bio-ingenieurs en architecten hun punten nog voor de start van het semester inkijken. Studeer je rechten, farmaceutische wetenschappen of wijsbegeerte, dan moet je wat langer wachten: terwijl iedereen er al lustig op los feest, kan jij je mama pas tegen het einde van de eerste week van het semester geruststellen.

Deze discrepantie is vooral te wijten aan organisatorische verschillen tussen de faculteiten. In faculteit Rechtsgeleerdheid is er door de grote groepen studenten heel wat tijd nodig om alle examens te verbeteren, zo geeft Liesbet Smedts van de Dienst voor Studentenbegeleiding Rechtsgeleerdheid aan.

Toch krijgen de studenten van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen hun punten een dikke week eerder te zien. 'Dat is bij ons al een jarenlange traditie', vertelt Dominique Gesquiere, coördinator onderwijs- en studentenadministratie bij FEB.

'Een aantal jaren terug vroegen de monitoren om de vrijgave van de punten zo vroeg mogelijk in te plannen omwille van de heroriënteerders, meer bepaald de studenten die overstappen naar een hogeschool, omdat die dikwijls minstens een week vroeger starten dan bij ons.' Voor deze studenten is het soms problematisch wanneer de punten pas later worden doorgegeven. Zo kunnen zij immers soms pas enkele weken na de start van het semester aansluiten in hun nieuwe richting.

'Zelfs als ze hun punten een week vroeger zouden hebben zal dat wellicht voor velen nog te kort dag zijn om in het tweede semester al over te stappen'

Liesbet Smedts

Gesquiere geeft aan dat die vroege vrijgave ook heel wat problemen met zich meebrengt. 'Zeker voor de docenten die in de laatste week gepland staan, is het geen sinecure om alles op tijd verbeterd te krijgen en door te geven.' Bovendien is het administratief lastig. 'Wij proberen de docenten er zoveel mogelijk van te informeren dat we die punten een week eerder nodig hebben. Zo kom je echter soms in situaties waarbij docenten die rechtvakken geven eerst alle examens van de economiestudenten gaan verbeteren. Uiteraard merk je dat als iedereen de vrijgavedata zou vervroegen, dat het geen haalbare

operatie meer zou zijn', aldus Gesquiere. Volgens Gesquiere wordt daarom ook binnen de faculteit nagedacht of die vroege vrijgave nog wel nodig is. 'Eigenlijk, als men de gegevens opvraagt, blijkt het maar over een heel klein aantal studenten te gaan, amper een tien- twintigtal aan campus Leuven. Als je ziet dat voor zo'n klein aantal studenten eigenlijk een zeer grote inspanning geleverd wordt door bepaalde medewerkers, en dat de nadelen voor docenten en administratie heel zwaar doorwegen, kan je de vraag stellen of dat nog wel wenselijk is. Het zal binnenkort dan ook op de faculteitsraad ter discussie komen of we dit nog wel zo willen voortzetten.'

Omwille van diezelfde heroriënteerders experimenteert Rechten er dit jaar mee om de starters of eerste bachelorstudenten hun punten een dag of twee eerder te geven. 'Dat blijft vrij laat ten opzichte van sommige andere faculteiten', geeft Smedts aan, 'dat is natuurlijk niet ideaal, studenten kunnen soms pas twee weken later aan hun tweede semester beginnen. Sommigen kiezen er ook voor om hun heroriëntatie uit te stellen naar het begin van het volgende academiejaar.' Dat moet ook genuanceerd worden. 'De beslissing voor heroriëntatie is vaak heel moeilijk, dus zelfs als ze hun punten een week vroeger zouden hebben zal dat wellicht voor velen nog te kort dag zijn om in het tweede semester al over te stappen', aldus Smedts.

Woensdag 7/2	Donderdag 8/2	Vrijdag 9/2	Zaterdag 10/2	Zondag 11/2
Economie en bedrijfswetenschappen	Sociale wetenschappen	Ingenieurs		Architectuur
		Bio-ingenieurs		
Maandag 12/2	Dinsdag 13/2	Woensdag 14/2	Donderdag 15/2	Vrijdag 16/2
Letteren		Farmacie	Rechtsgeleerdheid	
		Wijsbegeerte	Wetenschappen	
		Bewegings- en revalidatiewetenschappen		

U mag binnenkomen!

Kunst bijt niet!

tekst: Louise Willocx en Anneka Robeyns / beeld: Bavo Nys

Weinig plekken doen mensen zo terugdeinzen als een galerij met kunst in de vitrine. Galerijhouders in hartje Leuven proberen elk op hun eigen manier de strijd aan te binden met deze drempelvrees.

Terwijl Frans Vanhove een bordje 'U mag binnenkomen! Kunst bijt niet!' in de vitrine plaatst, wacht Johan van Cutsem bij galerij 't Oogenblik dan weer vol ongeduld de nakende zomer af omdat een open deur wonderen doet. 'En dan komen mensen soms binnen al prevelend 'ja, maar ik kom alleen maar kijken hoor', lacht hij. 'Ja, natuurlijk? Wel logisch dat je begint met te kijken!' Hoewel Frans Vanhove het gevoel heeft dat die drempelvrees aan het minderen is, verbaast hij zich er toch nog steeds over dat mensen alleen maar durven fluisteren in zijn zaak. 'Doe gewoon', raadt hij aan, 'het is maar kunst!'

Handelszaak of ontmoetingsplek?

Van Cutsem, die met galerij 't Oogenblik zowel zijn eigen fotografisch werk tentoonstelt als dat van andere jonge buitenlandse fotografen, betreurt die houding. 'Voor mij is een galerij een plek waar de mensen de kans krijgen om iets nieuws te ontdekken en waar de kunstenaar iets kan tonen.' In zijn galerij is verkoop niet het hoogste doel, hij ziet het eerder als een ontmoetingsplek of een platform.

Op romantiek kan ik mijn huis niet afbetalen

Frans Vanhove

Ook Antoon Verbeeck van Atelier 88 heeft tien jaar geleden zijn galerij opgericht om als kunstenaar werkelijk met zijn publiek in contact te kunnen staan. 'Ik wou de tussenschakel uitschakelen die galerijen en critici zijn', vertelt hij. 'Ze stellen je als kunstenaar in een afhankelijke posi-

tie. Vandaag ben je interessant voor hen, maar morgen niet meer en dan hebben ze er gewoon weer tien anderen om uit te kiezen.'

Helemaal aan de andere kant van het spectrum vertoeft Frans Vanhove, die meteen de 'romantische' gedachte probeert te ontcrachten. 'Om het cru te stellen: een galerij, dat is een winkel. Ik verdien hier mijn brood mee en idem voor de kunstenaars met wie ik werk. Op romantiek kan ik mijn huis niet afbetalen.'

Alternatieven om klanten te lokken

Kunstenaars die hun eigen werk verkopen laten duidelijk sneller het traditionele concept van een kunstgalerij los om hun werk bij het grote publiek te brengen, in tegenstelling tot galerijhouders die louter andere kunstenaars vertegenwoordigen.

Theys & Miseur, die hun eigen glaskunst verkopen, lokken bijvoorbeeld klanten door in de vitrine goedkopere interieuraccessoires te plaatsen die een jonger publiek trekken. Als je het juist aanpakt, kan een galerij immers net minder hoogdrempelig zijn. 'Het fijne aan een galerij is dat je de stukken eens kunt optillen, rondraaien, voelen, dat gaat natuurlijk niet zomaar in een museum.'

Antoon Verbeeck daarentegen heeft besloten de allerlaatste schakel tussen zijn kunst en publiek te elimineren en zijn eigen galerij op te doeken om zich toe te leggen op videokunst en projecties. 'We moeten meegaan met de tijd', meent hij. 'De tijd waarin kunst gewoon in galerijen werd verkocht is voorbij. Vroeger moest je een catalogus drukken, terwijl ik nu YouTube gebruik om mijn publiek te vinden.'

Succesfactor

Voor galerijhouders die niet voornamelijk hun eigen werk bij het publiek willen brengen, werkt zo'n zaak helemaal anders. Frans Vanhove houdt er ook niet van om als iets bijzonders aanzien te worden: 'Ik moet hiervan leven, ik ben niet een of andere rijkgaard die met al zijn speelgoedgeld een beetje in de kunst gaat zitten.'

Een goede galerij kan de terughoudendheid van voorbijgangers dan proberen te omzeilen door een klantenbestand op te bouwen. Dat gebeurt bijvoorbeeld via vernissages zo nu en dan, door op kunstbeurzen te staan, nieuwsbrieven te versturen, samen te werken met buitenlandse galerijen... Al ligt de ultieme succesfactor volgens Gaston Piersoul van galerij Sango bij een fijne neus. 'Galerijhouder kunnen zijn, heeft met feeling te maken. Je moet de beste werken uit duizenden kunnen kiezen.' Sango Art Gallery vond zijn niche in Belgische en Zimbabwaanse kunst. 'Hedendaagse beeldhouwers maken een moule die gescand wordt en op de millimeter wordt afgewerkt. Men komt daar bijna niet meer met de handen aan en dat is spijtig. Bij de kunst uit Zimbabwe wordt alles nog met de hand gedaan.'

Frans Vanhove merkt op dat het als galerijhouder bovendien veel interessanter is om buitenlandse artiesten tentoon te stellen. 'Veel mensen zien een kunstenaar en vragen vanwaar die is. Als je dan 'Gent' antwoordt, rijden ze naar daar of kopen ze het online.' Hoewel elke galerij impressionante namen naar voren kan schuiven, zoals Dali en Panamarenko bij Sango Art Gallery en Alechinsky bij Dessers, heerst er geen competitieve sfeer tussen de verschillende galerijen. 'Hier heb je geen concurrentiestrijd, omdat ieder zijn eigen visie en werken heeft', beweert Daan Theys.

CULTIP

DOOR ANNEKA ROBEYNS

13 februari tot 1 maart, STUK
Expo: Artefact: This Rare Earth

Artefact is een jaarlijkse tentoonstelling die hedendaagse kunst, verbonden met actualiteit en maatschappelijke uitdagingen, in de spotlight zet. In tijden van stijgende zeespiegels en uitgehongerde ijsberen is het maar logisch dat er wordt ingegaan op het effect van de mens op onze arme aardkloot. De littekens die we hebben achtergelaten op de planeet, op gesteenten, vormen het onderwerp van Artefact: 'This Rare Earth' is dus een zoektocht naar de verhalen die geologische materialen ons kunnen vertellen en die onze verbondenheid met de aarde benadrukken.

Donderdag 1 maart, Pieter de Somer Aula

Comedy: Elfde Vlaamse Improcup

Vlaams improvisatietheater... het is toch een speciaal beestje. Hoogst onvoorspelbaar maar steeds dolkomisch. Opnieuw binden tien afgevaardigden van verschillende gezelschappen de strijd aan met elkaar (en eventueel met het publiek dat de kans krijgt om mensen weg te stemmen, joepie!) Deze ondertussen al elfde editie van de wedstrijd tussen improgezelschappen ontstond als een soort misplaatste grap en groeide uit tot een grootschalige evenement. Vul je avond met gelach en vertier en oordeel mee wie de improcup verdient.

Maandag 5 maart, 19:00

Vegan: Plantaardige Potluck @ Wereldcafé.coop

Of je het nu doet vanuit een bekommernis om de diertjes, het klimaat, je gezondheid of alledrie, een avondje veganistisch eten, kan allesbehalve kwaad. Het principe is simpel: deelnemers brengen een eigen plantaardig gerechtje mee naar Wereldcafé.coop en mogen vervolgens van alle gerechten komen proeven. Zo kan iedereen een gevarieerd menu komen ontdekken dat aan een lopend buffet zal worden voorgeschoteld. Je hoeft helemaal geen keukenprins(es) of doorwinterde veganist te zijn om deel te nemen, gelukkig.

Woensdag 28 februari, 19:00
Finale Interfacultaire Rockrally 2018

De vijf finalisten van de InterFacultaire Rockrally (Tea With Tigers, Isadore, She Bad, Insanity en Billy Turner & The Fortune Tellers) beklimmen het podium van Het Depot om met hun set van 30 minuten de professionele jury en het publiek weg te blazen. Als het aan onze recensenten ligt, maakt She Bad alvast een heel grote kans om met de trofee gaan lopen. Maar komt dat zien en stem vooral zélf op je favoriete band op tijdens de finale van de Interfacultaire Rockrally.

Dinsdag 20, donderdag 24 en maandag 26 februari
Cinema Zed: 'The Room' & 'The Disaster Artist' Double Bill

'The Room' wordt ook wel eens omschreven als 'cinematografisch ramptoerisme'. Het werd uitgebracht als melodrama maar werd helaas zo slecht onthaald dat hij een transformatie onderging tot memorabele (cult)komedie. Het verhaal van de 'slechtste film aller tijden' en zijn ironische status kwam ter ore van regisseur en acteur James Franco. Hij besloot een parodie op en tegelijk een ode aan de kunst van 'The Room' te maken, zo ontstond 'The Disaster Artist'. Cinema ZED brengt de twee films samen in een 'double bill' formule.

Zaterdag 3 maart tot zondag 4 maart
Evenement: opening STELPLAATS

STELPLAATS is de tijdelijke invulling van de oude stelplaatsen van De Lijn, gelegen net achter het station van Leuven. Op initiatief van mijnLeuven en vzw ONKRUID krijgen alle jonge doeners en denkers uit Leuven er een gelegenheid om te dansen, drinken, keuvelen en ideeën uit te wisselen. STELPLAATS zal uitgebouwd zijn tot een creatieve plek voor expo's, workshops, dansfeestjes, enzovoorts. Laat je gerust meevoeren!

Eens Dichter Bij: Assita Kanko

tekst: Margot Delaet
beeld: Daphne de Roo

Elke twee weken schijnen we licht op het favoriete gedicht van een bekende figuur. Ditmaal klopten we aan bij Assita Kanko, Belgische politica, schrijfster en vrouwenrechtenactiviste. Zij koos voor *Invictus* van William Ernest Henley

Out of the night that covers me,
Black as the pit from pole to pole,
I thank whatever gods may be
For my unconquerable soul.

In the fell clutch of circumstance
I have not winced nor cried aloud.
Under the bludgeonings of chance
My head is bloody, but unbowed.

Beyond this place of wrath and tears
Looms but the Horror of the shade,
And yet the menace of the years
Finds, and shall find me, unafraid.

It matters not how strait the gate,
How charged with punishments the scroll,
I am the master of my fate:
I am the captain of my soul.

Assita Kanko, schrijfster en volbloed mensenrechtenactiviste, groeide op in Burkina Faso ten tijde van Nelson Mandela's gevangenschap op Robbeneiland. In elke school, op elk bord, stond de boodschap 'FREE MANDELA' geschreven. Een boodschap die er overigens, eens geschreven, altijd bleef staan: niemand zou hem durven wegvegen. Tegen die achtergrond van apartheid en immens respect voor de man die er tegenin ging, leerde Kanko het gedicht 'Invictus' door William Ernest Henley kennen. Niet enkel Mandela trok zich in zijn donkerste dagen op aan deze regels, ook Kanko laat zich erdoor inspireren. 'Vooral de laatste twee verzen benemen mij de adem. Zovele mensen worden onderdrukt, verliezen de macht over hun eigen leven aan anderen en zien hun toekomst door hun vingers glippen. Het is zo moeilijk om in zo'n situatie 'nee' te zeggen, om op te komen voor waar we in geloven en af en toe zelfs om vast te blijven houden aan ons zelfrespect. Die twee laatste verzen kunnen ons daarbij helpen, en daarom vind ik ze zo krachtig.'

Dit gedicht vormt zeker niet enkel een steunpunt in de strijd tegen racisme of misogynie, maar draagt een universele waarde in zich mee. Een houvast voor ieder die op een zekere manier onderdrukt wordt. Voor Kanko gaat het gedicht over je lot in eigen handen nemen. 'Daar is het nooit te laat voor. Soms hebben we wat hulp nodig van andere mensen, maar iedereen is met het recht en de kracht geboren om zijn eigen leven te bepalen.'

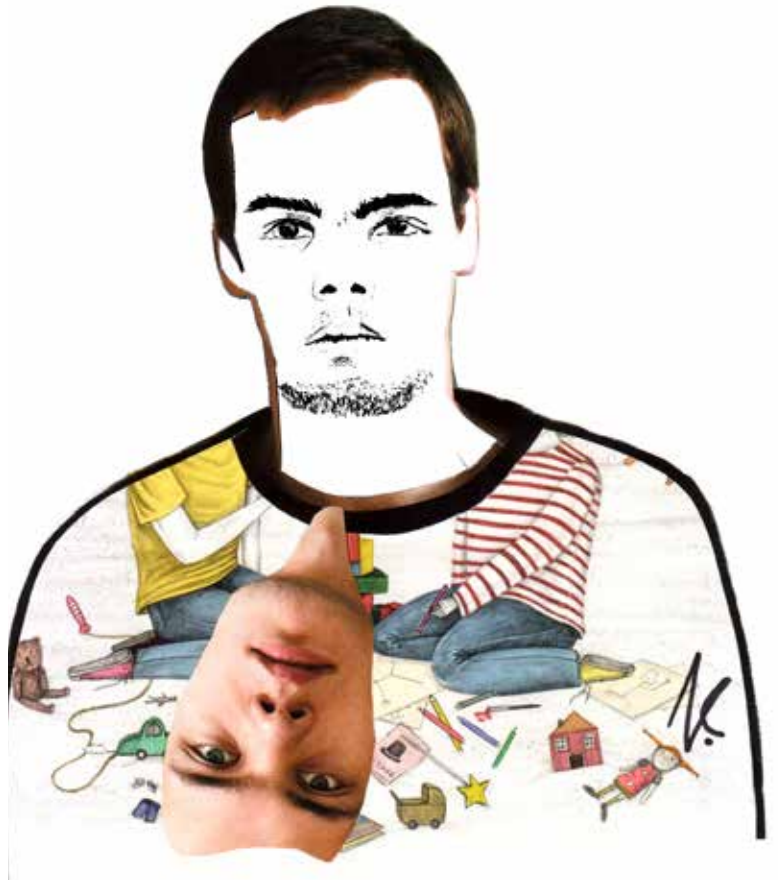
Een andere favoriete regel is: *My head is bloody, but unbowed*. Hieruit spreekt de enorme kracht van de ik-figuur, vindt Kanko. Wat er ook gebeurt, hij zal zijn hoofd niet laten zakken. Hij behoudt boven alles zijn eigenwaarde. 'Dat is zo belangrijk: ondanks alles, fier op uzelf blijven.'

Eind goed, al goed

Dagboek van een student

door Daan Pohlman
beeld: Josje Kerkhoven

'Ik denk dat we beter als vrienden verder gaan.' Twee maanden na het uitspreken van die messcherpe woorden zijn de littekens nog steeds voelbaar. Hoe moet een mens daar ook op reageren?

Oh, ja. Ik ben het, Daan. Maar dat weet je waarschijnlijk al, aangezien je mijn memoires in handen hebt. Ha! Hoor me eens bezig. Nog niets in het leven bereikt en al over memoires bezig. Al zit mijn kotgenootje daar ook voor iets tussen. Ze vertelde laatst dat ze een dagboek schreef en dat dat louterend werkt. *There's no harm in trying, right?* Hopelijk is deze methode wat succesvoller dan het stapeltje onafgewerkte brieven naar Laura dat elke week groter wordt.

Pff, zelfs haar naam zorgt nog voor een kleine steek in mijn borstkas. Of de aanblik van de halfvolle fles Kahlua of het horen van The Lumineers (die speelden toen we voor het eerst kusten). Maar is dat zo vreemd? Is het niet de normaalste zaak van de wereld dat je lijdt onder het verliezen van een geliefde? Is dat niet wat romantische komedies en klassiekers in de literatuur ons keer op keer duidelijk proberen maken? Om nog maar te zwijgen over de zwijmelende medleys en melancholische ballades. Die dingen worden ook alleen maar gedraaid door twee soorten mensen, zij die de liefde net ontdekten hebben en zij die ze net verloren hebben.

Ook dat is een kenmerk van de net - nu ja, 'net' - gedumpte romanticus, denk ik. Een ongelooflijke neiging tot het teruggrijpen naar clichés. En de grootste portie zelfmedelijden die je maar kan bedenken. Calimero is er niets bij. Het is ook niet dat ik daar bewust voor kies, om zo te denken, bedoel ik. Ik besef maar al te goed dat ik nog jong en onervaren ben - een snotneus van amper 23, *quoi*. Dat dit nu onoverkomelijk lijkt en ik nooit nog een dergelijke liefde in mijn leven zal tegenkomen. Ik weet wel dat de statistieken dat loeihard tegenspreken. Maar statistieken spreken niet de taal van het gebroken hart.

Leg die kapotte bloedpomp maar uit dat dit iedereen overkomt. Vertel hem dat het niet zijn schuld is dat het fout gelopen is. Leg maar uit dat mensen soms gewoon niet gemaakt zijn voor elkaar, zelfs als dat op het eerste gezicht wel zo lijkt. Geef toe aan de goedbedoelde clichés die je omgeving in je strot probeert te duwen: *'Plenty more fish in the sea'*, *'Ander en beter'* of *'je verdient iemand die echt goed is voor jou'*. Ach, zelfs Tolstoy bezondigde zich aan clichés. Wist je dat *'Oorlog en Vrede'* origineel *'Eind goed, al goed'* heette? Nee? Dan weet je het nu.

Memoires kunnen best ook leerrijk zijn, zelfs die van een onvolwassen slavistiek-studerende student.

Over student zijn gesproken, die thesis ligt daar nu ook al te lang onaangeroerd naast mijn bureau. Tegenover Laura's brieven trouwens. Een ironische weerspiegeling tussen de plicht en het verlangen, het hart en het hoofd. Misschien maar eens tijd dat ik de focus van stapel laat veranderen. En nog eens buitenkom, zodat ze hier niet denken dat ik langzaam lig te creperen. Ik kan wel wat van Zeynep haar moederlijke ontferming gebruiken. En een portie van haar befaamde baklava zou ik ook niet afslaan.

Maar vandaag nog niet. Ik gun mezelf nog één dagje zielig doen. Nog één keer melige muziek knallen en mijn tranen bedwingen bij dwaze romantische komedies. Want Scarlett wist het zelfs in 1936 al: *After all, tomorrow is another day*.

Beeld:
Bavo Nys
Bart Heleven

JEKAFFEE ON TOUR !

Stop TNRD, je ideale reispartner
komt naar je toe !

GROEPSREIZEN VOOR IEDEEREEN Jeugdkampen, studententrips, schoolreizen, ...

Welcome in JEKALAND

Benieuwd welke groepsreizen JEKA voor jullie kan opzetten ?
Kom dan gerust langs op één van onze JEKAffee evenementen.
Gezellig met een drankje babbelen we verder.

- ▶ 6/3 HASSELT Café Export (Kolonel Dussartplein 44, Hasselt) vanaf 17u
- ▶ 12/3 GENT Café Amber (Blandijnberg 3, Gent) vanaf 18u
- ▶ 18-20/3 LEUVEN MAZE event (Ladeuzenplein, Leuven) - meer info volgt!
- ▶ 28/3 ANTWERPEN Café Kassa4 (Ossemarkt 21, Antwerpen) vanaf 18u

Alle praktische informatie via

 www.jeka.be/Jekaffee

 www.facebook.com/jeka.belgium
www.facebook.com/groups/jekavzw

HOE GEZOND IS DE GEMIDDELDE STUDENT?

De student wordt doorgaans beschouwd als één van de minder gezonde leeftijdsgroepen - hij is onderhevig aan stress, gaat uit tot in de late uurtjes en neemt het niet zo nauw met de eigen slaap.

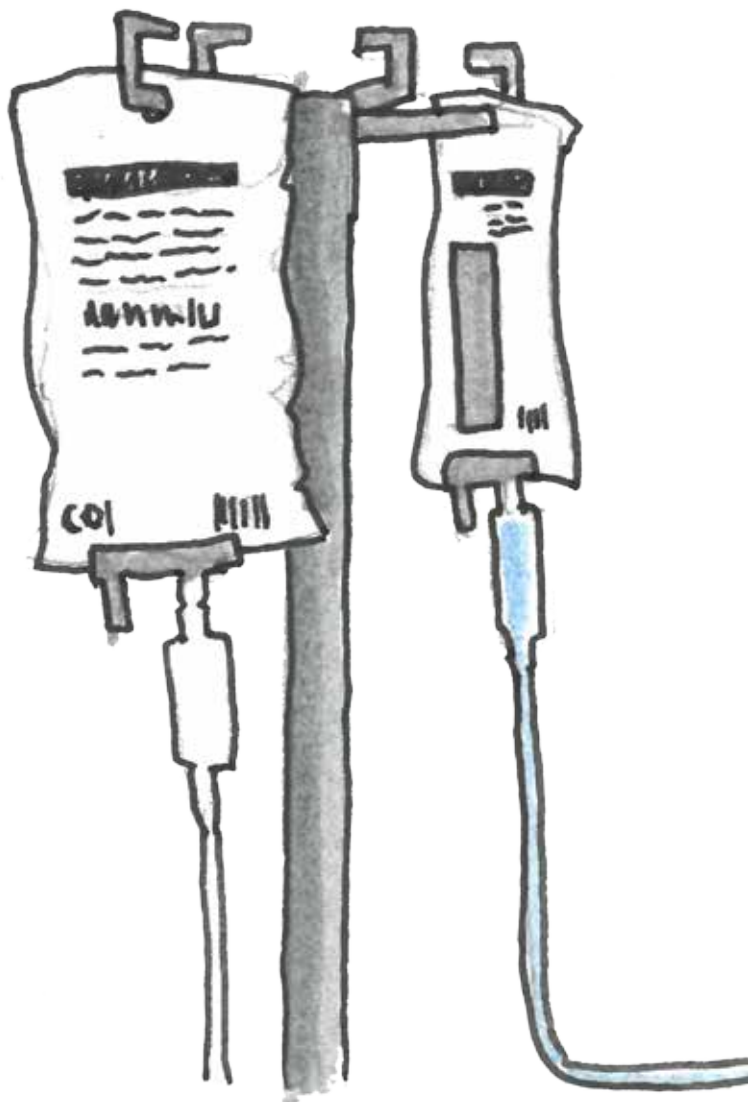
Maar is dat ook zo? Wij namen de algemene gezondheid van de student onder de loep, en lieten ook enkele jongvolwassenen aan het woord die getroffen werden door een langere, meer ernstige ziekte. Dit dossier is het resultaat van dat onderzoek en die gesprekken.

Jong, vol leven en langdurig ziek

Enkele getuigenissen

door Tom Dinneweth / beeld: Guillaume Deprez

Je bent jong, volop bezig met je toekomst, maar dan word je plots ziek. 'Kanker is erg voor iedereen hé, maar het is echt compleet surrealistisch en bevreemdend als je dat krijgt als je jong bent.'

Bij het wakker worden heb je hoofdpijn, je voelt je zwak, je hele bed is ondergezweet. Het zijn tekenen die je herkent - rillend van de koorts zoek je het adres op van dichtstbijzijnde dokter. Je jaagt een portie antibiotica door je lijf, en hoewel ook dat proces niet gezond is, voel je je na een tijdje toch weer beter. Ziek zijn is voor velen -misschien zelfs de meesten- onder ons niet meer dan dit: een onaangenaam intermezzo, waarbij op zijn minst altijd de troostende gedachte overblijft dat dit alles maar tijdelijk is.

Diagnoses

Het kan ook anders. Jaarlijks krijgen heel wat jongvolwassenen een diagnose voorgeschoteld die minder makkelijk aan de kant te schuiven valt. Pauline was 17 toen ze na een slechte nacht wakker werd. 'Ik herinnerde het mij niet, maar had blij-

baar op mijn tong gebeten in mijn slaap. Ook werd ik wakker met allemaal rode puntjes op mijn ogen. Ik tilde er niet zo zwaar aan, maar mijn mama vond het raar. Na mijn laatste examen wachtte ze mij op in de auto. Ik stapte verbaasd de auto in, haar neus was helemaal rood van het huilen. Toen zei ze dat ik misschien epilepsie had.'

'Tijdens één van de testen heb ik thuis een nieuwe aanval gehad in mijn slaap. Toen duidelijk werd dat ik inderdaad epilepsie heb, zijn mijn mama en ik in tranen uitgebarsten. Ik kreeg toen een medicijn voorgeschreven. En een tweede, en een derde, en... Het was zeker niet direct het juiste. Momenteel neem ik drie verschillende medicijnen, waarvan één nu beetje bij beetje wordt afgezwakt. We zullen moeten zien welk effect dat heeft.'

Leander Verdievel was 23 en net afgestu-

deerd toen bij hem een non-Hodgkin t-cell lymphoma werd vastgesteld - een zeldzame vorm van lymfeklierkanker. 'Ik was wat vermoeider, ik zweette veel 's nachts. Het ergste van al was dat ik toen net was gaan samenwonen met mijn vriendin op een appartement, maar ik snurkte als een grizzlybeer in zijn winterslaap. Mijn lief ging zelfs in de living liggen omdat ik zoveel lawaai maakte. Ze dacht dat ik allergisch was aan onze kat, die we gekocht hadden om ons samenwonen te vieren. De dokter vond niets, dus die verwees me door naar een neus-, keel- en oorarts. Die mens kijkt in mijn neus, gaat zitten en vraagt 'meneer, bent u verslaafd aan cocaïne?'. Ik had zoiets van, 'what the fuck vraagt die nu, nee, ik ben daar niet aan verslaafd'. 'Dan ga ik u moeten doorverwijzen', zei die, 'want ik vermoed dat het dan meer in de richting van een tumor gaat.'

Soms laat een diagnose ook lang op zich wachten. Zo ook bij Glen Martens. 'Al vanaf zesjarige leeftijd waren er symptomen zichtbaar, maar de link werd toen niet gezien aangezien ik nog zo jong was. Ik had moeilijkheden met mijn fijne motoriek, begon te beven, was moeilijk verstaanbaar en raakte geregeld niet uit mijn woorden. Uiteindelijk kreeg ik op mijn zesentwintigste mijn diagnose: Parkinson.'

De volgende stap

'De diagnose was voor mij antwoord op één vraag,' aldus Glen, 'maar er komen zoveel honderden vragen bij - wat kan ik doen, wat verandert het aan mijn levenskwaliteit, wat zijn de instanties waar je naartoe kan gaan om ondersteuning te krijgen ... je valt eigenlijk wat in een zwart gat.'

'Het verandert alles,' beaamt Leander. 'Je bent op een leeftijd waar je heel ambitieus bent - je gaat net samenwonen met je lief. Je wil ook je vleugels spreiden en ver uit de buurt blijven van je ouders. Maar op een leeftijd waar je eigenlijk zou moeten leven aan 300 kilometer per uur leef je opeens aan het tempo van een bejaarde. Je ziet de wereld passeren, maar je maakt er geen deel van uit. Je bent zodanig moe, misserlijk, zwak ...'

'Op een bepaald moment was ik weer bij mijn ouders thuis en ik pakte een bad, maar kon er niet meer op eigen kracht uit raken. Dan ben je 23, en moet je vader je uit bad dragen. Dan denk je wel, miljaar, wat overkomt mij nu allemaal. Kanker is erg voor iedereen hé, maar het is echt compleet surrealistisch en bevreemdend als je dat krijgt als je jong bent. Je ziet iedereen uitgaan, werken, ambitieus zijn en bij u lukt niets meer. Allez, als je 23 jaar bent en je hebt net een lief - ik hoef er geen

tekeningetje bij te maken wat je altijd wil doen - maar dat gaat allemaal niet meer.'

Studeren

Heel concreet betekent een serieuze ziekte ook een groot blok aan het been voor wie studeert. 'Mijn beperking heeft me altijd belemmerd bij mijn studies en op stages,' geeft Glen aan. Ook Pauline zag zich plots afhankelijk worden van externe steun. 'Het probleem bevindt zich in het rechterdeel van mijn hersenen, wat mijn concentratie, mijn taal, mijn fijne motoriek, redeneervermogen, enzovoort allemaal aantast. Wiskunde, dat lukte niet meer, ik kon niet meer schrijven, mijn handen konden geen precieze bewegingen meer maken. Om mijn middelbaar af te krijgen, hielpen vriendinnen me om dingen neer te schrijven, met kopies, etcetera. Zo heb ik mijn diploma dus kunnen behalen.'

Dan ben je 23, en moet je vader je uit bad dragen.
Dan denk je wel, miljaar,
wat overkomt mij nu
allemaal.

Leander

'Het jaar erna ben ik met psychologie begonnen aan de ULB. Maar eind oktober kreeg ik te horen dat ik geopereerd zou moeten worden aan mijn hersenen. Die operatie vond in november plaats. Ik was toen ingeschreven als vrije student, maar het diende dus niet meer echt tot veel om de lessen bij te wonen, aangezien ik geen diplomacontract had. Na die operatie heb ik twee jaar lang gerevalideerd. In 2016 heb ik mijn studies hervat. Nu studeer ik

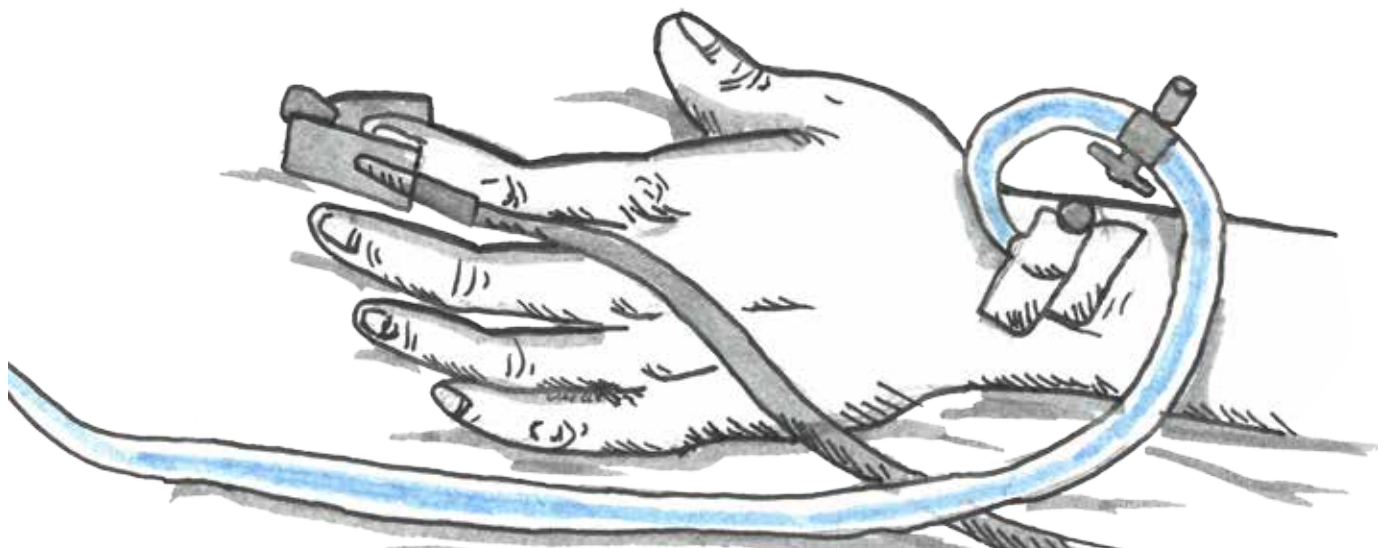
voor maatschappelijk werkster, maar spreid mijn studies over verschillende jaren. Vorig jaar heb ik 35 studiepunten opgenomen, dit jaar 45.'

'Iets wat me dan ook echt kwaad kan maken, is hoe mensen hun studies niet serieus nemen. Ik heb lang gedacht dat ik nooit meer mijn studies zou kunnen hervatten. Als je dan ziet hoe sommigen hun studies volledig verbrodden, omdat ze zich willen amuseren, feest vieren, drinken, en dat hun ouders maar betalen... Dat kan me heel kwaad maken. Het is een enorme kans om te mogen studeren, neem die dan ook serieus.'

In tijden van nood ...

Glen volgt intussen een cursus verzorging, en liep daarvoor nog studies voor verpleegkunde, maatschappelijk werk en jeugd- en gehandicaptenzorg. 'Ik wil zo lang mogelijk mensen kunnen blijven helpen, in welke mate dat ook zal zijn,' vertelt hij. 'Ik blijf ook optimistisch. Ik hoop op een nieuw geneesmiddel dat de symptomen kan onderdrukken, of Parkinson volledig zou kunnen wegwerken. Dat zou echt geweldig zijn. Maar met de mensen omgaan is altijd mijn doel geweest, en daar gaan we dan ook voor.'

Glen blijft dus niet bij de pakken zitten. 'Mijn ouders hebben een deel van de last en het papierwerk op zich genomen, waardoor ik mezelf volledig kan concentreren op hoe ik het wil plaatsen, aan wie ik het al dan niet wil vertellen. Ik probeer zoveel mogelijk activiteiten te doen - ik volg nu die cursus. Ik speel ook tennis, in de mate van het mogelijke, en tafeltennis. Voor de rest komen mijn kameraden geregeld langs, dus het is niet dat ik mij echt eenzaam voel. Zoek uw vrienden op. Er zijn er bij die

je kwijtraakt, maar dan weet je dat je daar sowieso nooit iets aan hebt gehad.'

Ook Leander prijst zich gelukkig met de steun van zijn vrienden. 'Als je elk weekend uitgaat of naar de jeugdbeweging gaat en plots kan je dat dan niet meer, dan valt je sociaal weefsel gewoon weg. Ik moet wel zeggen dat mijn vriendengroep dat fantastisch gedaan heeft. Ze wisten dat ik niet veel buiten mocht door ontstekingsgevaar en dergelijke, maar die kwamen dan bijna altijd naar mij. Als de Rode Duivels speelden, dan kwamen die af met een bak bier om naar de voetbal te kijken, ook al mochten ze na acht uur niet op de kamer blijven - fuck it.'

'Toch is dat heel ambetant - om een klein voorbeeld te geven, ik had een zware terugval en moest begin juli in het ziekenhuis blijven, tijdens Rock Werchter, Cactusfestival, ... En jij ligt daar, in een ziekenhuis.'

Ondertussen is Leander al enige tijd in remissie. Daarmee is echter niet gelijk de hemel helemaal opgeklaard. 'Je keert stap voor stap terug. Mensen hebben dikwijls de neiging om te denken dat als je genezen bent, en de dokter zegt dat je in remissie bent, dat je dan gelijk weer de draad kan opnemen waar die gestopt was. Dat is zever. Ik noem dat de Hollywood comeback van kanker. Ken je 't, Lance Armstrong is ziek geweest, komt terug en wint zeven keer de Ronde van Frankrijk. Maar in de realiteit is dat zeer moeilijk. Ik was er twee jaar uit geweest, en opeens word je weer gekatapulteerd in die *rat race* en het sociale leven. Je krijgt weer veel prikkels, terwijl je daar niet meer aan gewoon bent. Ik heb eigenlijk lang moeten zoeken naar wie ik nu ben, wat ik nu wil. Ook fysiek ben ik veranderd natuurlijk. Ik kon niet veel meer hé. Ik kon niet meer gaan voetballen bij mijn minivoetbalploeg, mijn kop zag er helemaal anders uit. Je werk is opeens heel lastig. Ik heb er heel lang over gedaan om op een peil te komen waar ik zelf content mee was.'

Jongeren met Parkinson kunnen steeds terecht op de site www.jongerenmetparkinson.be. Op 3 juni is er ook een nationale jongerendag in Antwerpen.

Ook organiseert Kom op Tegen Kanker een congres 'Jong en Kanker' op 5 mei.

GEVOEL VOOR TUMOR

Leander Verdievel maakte, samen met regisseur Tom Goris en scenarist Mathias Claeys, op basis van zijn eigen verhaal en dat van een zeventigtal lotgenoten de fictiereeks 'Gevoel voor Tumor', die op zondag 18 maart op antenne gaat. Daarbij wil hij niet alleen de tristesse en de donkere kant van kanker belichten, maar ook ruimte laten voor humor en hoop.

'Humor als antigif voor al het gif dat in je lijf zit. Om een eigen voorbeeld te geven - als ik bij mijn hematoloog zat, zei die dat mijn ziekte heel zeldzaam was, en dat die vooral voorkwam in Zuid-Korea en China. Mijn ouders zaten daarbij, en mijn moeder was heel ongerust, die slaat in paniek. Dan buigt ze voorover en vraagt aan de dokter: 'heeft dat iets te maken met het feit dat hij in de buurt woont van een Chinees restaurant?'

'Voor de duidelijkheid - het is geen komische reeks geworden, wel een tragikomische. Soms werd iets uit de getuigenissen die ik afnam letterlijk een scène, en andere keren zijn het meer zaken die je inspireren om het verhaal dan rijker te maken. Dat kunnen heel kleine zaken zijn - ik heb een gast geïnterviewd die rugby speelde, en die vergeleek kanker ook met rugby, zei dat het 'ongeveer hetzelfde' was. Die had daar een heel mooie metafoor voor en dan dacht ik, okay, wij gaan ons hoofdpersonage ook rugby laten spelen.

Ons hoofdpersonage in de reeks is 24, student geneeskunde, en hij wordt ziek. Op een bepaald moment krijg ik telefoon van iemand die ook wil meewerken en die doet zijn verhaal en dat is ook een gast die ook 24 is, student aan het UZ in Gent, geneeskunde, en zelf getroffen door leukemie.

'Je merkt wel gewoon dat het voor veel mensen een opluchting is om niet alleen in te zoomen op de tristesse. Je mag er eens mee lachen, het relativëren, hoe zwaar het ook is; het is niet omdat je ziek bent dat je stopt met leven, laat staan met lachen.'

Je bent langdurig ziek en je moet wat

door Nora Sleiderink

Langdurige ziekte is niet alleen een zware tegenslag om te verwerken, als student brengt het ook een administratieve rompslomp mee.

Iedereen maakt het wel eens mee. De blok is al een tijd bezig, je merkt opeens dat de colleges van dat ene vak toch wel nuttig waren geweest en door het slaapttekort heb je de griep aan je been. Administratief geen pretje en je lesvrije week naar de vuilnisbak, maar al bij al geen ramp. Maar wat als je ernstig ziek wordt?

'Het examenreglement voorziet standaard in een regeling voor korte afwezigheden,' licht Rikka De Roy, coördinator huisartsen bij het studentengezondheidscentrum, toe, 'maar voor ernstige ziektes bieden enkel uitzonderlijke faciliteiten soelaas.' Wie een diagnose krijgt, stapt best zo snel mogelijk naar een zorgcoördinator van de KU Leuven. Afhankelijk van de functiebeperking, zullen andere formulieren in orde moeten worden gebracht. Voor chronische ziekte zal de zorgcoördinator vragen om een Vlor-document te laten invullen door de behandelende arts, waarin de diagnose en de gevolgen ervan worden uiteengezet. Eenmaal dat document er is, kunnen student en zorgcoördinator samen bekijken welke faciliteiten het meest aangewezen zijn. Dat kan gaan van examenspreiding tot deeltijds studeren.

'Er moet een passende oplossing gevonden worden voor elke student, maar het moet natuurlijk organiseerbaar blijven voor de universiteit en eerlijk ten opzichte van de andere studenten zodat de zieke student geen ongeoorloofd voordeel krijgt door zijn ziekte', zegt De Roy.

Advies

Dat is geen gemakkelijk evenwicht. Alle diensten die een medische beslissing moeten nemen ten aanzien van een student, kunnen daarom een beroep doen op de medische adviesgroep die bestaat uit artsen en specialisten uit verschillende disciplines. Dat kan zijn voor het toekennen van examenfaciliteiten, het ingaan op een beroep bij studievoortgangmaatregelen of een ombudspersoon die vermoedt dat er gesjoemeld is geweest met medische attesten.

Een student kan nooit verplicht worden om onderzocht te worden door deze adviesgroep. 'De medische adviesgroep gaat nooit zelf een diagnose stellen', legt De Roy uit. Wel zal hij een medisch verslag van zijn arts moeten aanleveren. Op basis daarvan wordt een positief of negatief advies verstrekt ten aanzien van de vragende dienst.

Een negatieve beslissing voor examenfaciliteiten is vaak een bittere pil om te verwerken. De Roy geeft aan dat ze in zo'n geval proberen om los te komen van het fysieke spoor. 'Studenten horen dat niet altijd graag, omdat het overkomt alsof ze niet worden geloofd. Maar op lange termijn helpt het juist om bij onverklaarde somatische klachten te gaan kijken of er misschien psychische oorzaken zijn.'

Dat verslag is vertrouwelijk. 'De medische achtergrond behoort tot de privacy van de student. Als er informatie doorgegeven wordt, moet dat in goede afspraken gebeuren', stelt Van Audenhove, vicerector Studentenbeleid. Dat kan voor een moeilijke tweespalt zorgen: sommige studenten krijgen wel faciliteiten toegekend, maar proffen erkennen dat niet altijd. 'Soms kan het bijvoorbeeld nuttig zijn dat een student ten allen tijde de les kan verlaten. Moeten alle proffen daarom op elk moment een medische briefing krijgen? Nee, natuurlijk niet', zegt Van Audenhove. 'Het is een evenwicht dat moet worden gezocht, maar ik vertrouw erop dat proffen steeds bereid zijn om die inspanning te leveren.'

Rompslomp

Of er nu wel of geen positieve beslissing volgt: examenfaciliteiten door ziekte zijn geen administratief pretje. 'Daar hangen deadlines en voorwaarden aan vast.' Zo moet een chronische ziekte al voor 1 december worden gemeld voor de eerste zittijd. Wel proberen we rekening te houden met overmachtsituaties of problemen die pas daarna optreden', zegt De Roy. Wie in coma ligt, hoeft zich dus gelukkig geen zorgen te maken over het indienen van een aanvraag. Maar toch blijft het van belang om er snel bij te zijn: examenfaciliteiten kunnen in de regel pas in werking treden vanaf de datum waarop de aanvraag werd ingediend.

Een andere moeilijkheid is de kinderbijslag. Om die te behouden als student, word je verwacht om 27 studiepunten per jaar op te nemen. 'Het klopt dat er geen goede regeling is voor kinderbijslag van studenten die langdurig ziek zijn', reageert Ruth Stockx, Juridisch adviseur Studentenbeleid. 'KU Leuven was voortrekker van een nota om dit dossier op de agenda van de overheid te brengen. Momenteel zou men wetgevend initiatief aan het nemen zijn om de situatie aan te passen.'

Hoe gezond is de student van vandaag?

14,2 procent van de bevroagde studenten skipt het ontbijt

door Tom Dinneweth / persbeeld

Gezondheid - voor sommigen is het een levensmotto, voor anderen eerder iets wat ze zeggen als ze de glazen tesamen klinken. Wij bij Veto wilden weten hoe het nu zit met de gemiddelde student.

Aangezien verborgen camera's hangen in jullie kot blijkbaar indruist tegen de privacywet, besloten we om een enquête te laten circuleren waar uiteindelijk iets meer dan driehonderd mensen op in gingen. Het overgrote merendeel (82,1 %) blijft tijdens de week op kot, en is al meer dan drie jaar student (69,8 %). Als we jullie geboortedatums mogen geloven, namen er zelfs drie mensen deel die nog geboren moeten worden. Wat een enthousiasme!

Je bent wat je eet

Een eerste pijler van ons onderzoek polste naar een gezonde levensstijl. Een eerste aandachtspunt daarbij was het eetpatroon van de gemiddelde student. Het is misschien weinig verrassend dat 94,4 procent van de ondervraagde studenten gezond eten min of meer tot zeer belangrijk vindt. Dat het soms moeilijk is om die visie om te zetten in praktijk, blijkt uit een volgende vraagstelling: 75,3 procent van de studenten vindt de eigen eetgewoontes ook effectief gezond. Geen enkele ondervraagde vindt zichzelf echt heel gezond eten.

De meeste studenten houden zich ook aan de traditionele drie maaltijden per dag (81,5 %) - meer dan de helft van die groep nuttigt ook regelmatig een tussen-doortje. 14,2 procent van de bevroagde studenten skipt het ontbijt. Een drietal procent geeft aan de hele dag door kleinere hapjes te eten. Er is ook een grote

consensus over de belangrijkste maaltijd van de dag: het avondeten (69,8 %). Het ontbijt komt op plaats twee (16,7 %), net voor het middageten (13,6 %).

Verder eet 42,9 procent van de studenten zelden tot nooit fastfood, 44,4 procent wekelijks. 12,3 procent zinkt meermaals per week zijn tanden in een Bicky Burger of consoorten. Opvallend is dat 31,2 procent aangeeft van zichzelf te vinden dat die te veel eet - een kleinere groep van 6,5 procent zou liever meer eten.

Schol, en à propos, heb je een vuurtje?

Het studentenleven en drank gaan hand in hand; toch geeft 24,1 procent aan nooit alcoholische consumpties te bestellen aan de toog. 41,4 procent houdt het op 1 à 4 drankjes per week, iets meer dan één vijfde bestelt er tussen de 5 en de 9. 12,6 procent slaat toch zeker meer dan één keer per dag een pint of ander vrolijkmakend glas achterover. Frisdrank kent een ander consumptiepatroon - 42,6 procent drinkt het nooit, 13,3 procent minstens één glas per dag. Of de student zich daar druk om maakt? Niet bijzonder, zo blijkt. 57,4 procent maakt er zich niet druk om, 34,6 procent af en toe, 7,7 procent geregeld.

De overweldigende meerderheid van de bevroagden rookt niet - slechts 13 respondenten (4 %) is nu roker, 8,3 procent heeft een verleden als roker. Wie wel rookt, beperkt zich doorgaans tot enkele

sigaretten per dag (46,2 %). Iets minder dan een kwart koopt één pakje per week, een derde meerdere pakjes. Frappant is dat zij die nu roken geen aanstalten maken om te stoppen - slechts 30,8 procent heeft al eens gedacht aan een rookstop. Wie wel gestopt is, wijst vooral de eigen gezondheid aan als reden. De ene persoon die 'Körperwelten' aanhaalde, mag het altijd even komen uitleggen.

Start 2 Sport

Ziet u zichzelf als een sportief persoon? Zij die niet spontaan naar de spiegel renden bij het lezen van deze vraag, gaven zichzelf een gemiddelde score van 5,03 op 10. Bijna 20 procent vindt zichzelf evenwel vrij sportief. 53,4 procent ziet zichzelf eerder in het negatieve spectrum vallen. Nochtans gaan de bevroagde studenten gemiddeld 6,12 keer sporten per week. Enkele positieve uitschieters compenseren hier voor de 8,9 procent die toegeeft nooit te gaan sporten. Van zeilen tot yoga tot pilates tot powerliften en zelfs heen en terug fietsen naar Arenberg, het moge duidelijk zijn - er zijn veel opties als het over sport gaat, en u gebruikt ze allemaal. De grootste motivatie? Gezond zijn (63,5 procent), al doet 43,5 procent het vooral voor het plezier, en 40 procent voor een mooi lichaam. Onze condoléances ook voor de ene persoon die het vooral doet om zijn sportkaart terug te verdienen.

31,2 procent vindt zichzelf te veel eten

89 procent geeft aan op zijn minst ietwat gezonder te willen gaan leven

een student gaat gemiddeld 6,12 keer sporten per week

Medische beslommeringen

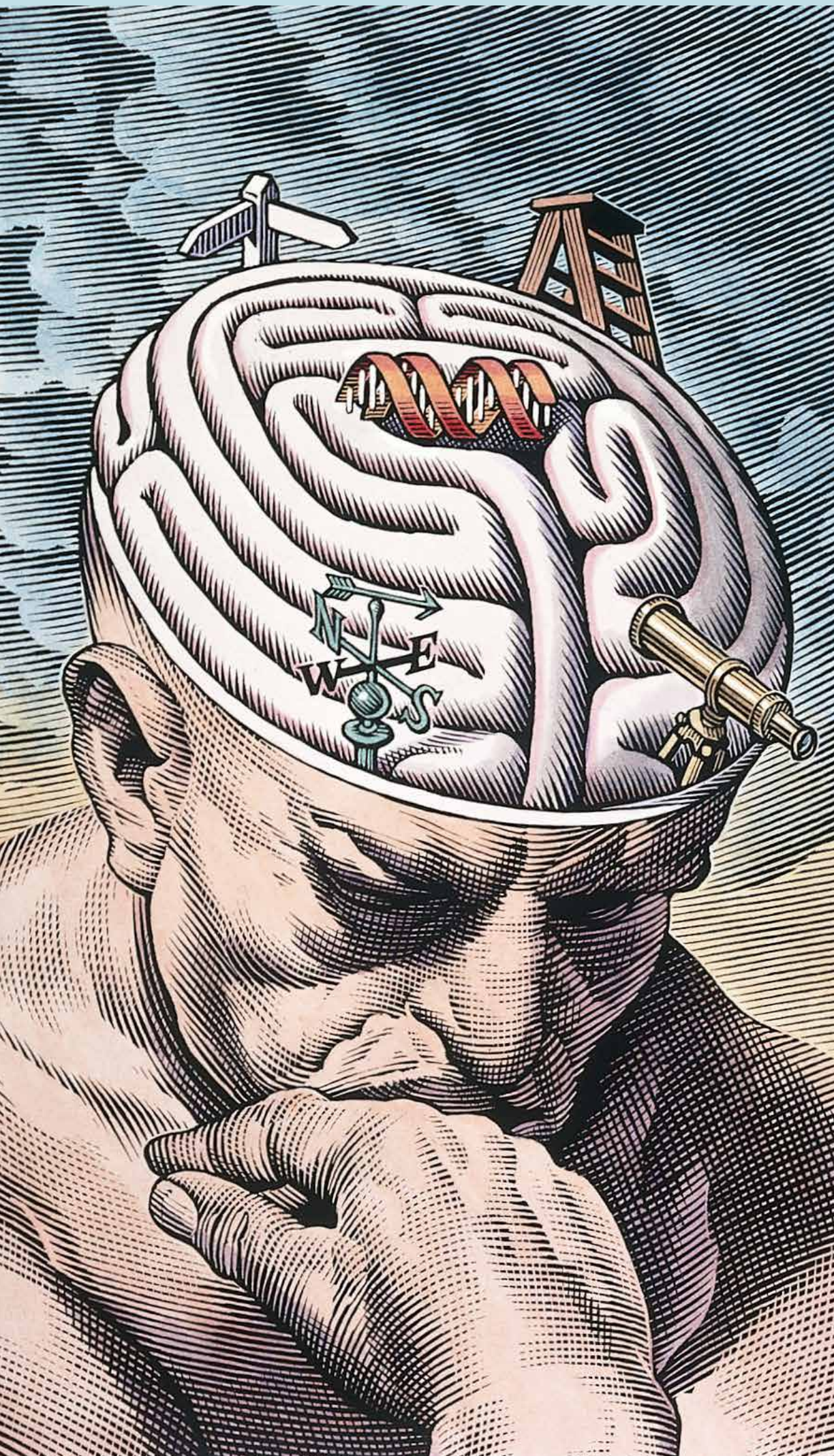
Maar goed, ben je dan ook gezond te noemen? Als we gewoon vlakaf vragen of jullie jezelf als gezond zien, valt dat toch tegen - gemiddeld geven de bevraagde studenten zichzelf een 5,09 op 10. 29,9 procent geeft zichzelf niet meer dan een 3 op 10. Nog enkele opvallende cijfers: 31,2 procent heeft gekampt met mentale problemen, en 40,1 procent met periodes van slape-loosheid. Ook oververmoeidheid (54,6 %), maagklachten (34,6 %) en migraine (27,8 %) scoren hoog. Werden spontaan aangevuld bovenop onze lijst: rugpijn, bof, zona, hyperventilatie, haaruitval, rugklachten en nog veel meer.

Een student op vijf geeft aan langer dan twee weken ziek geweest te zijn tijdens zijn of haar studentenperiode. Keelontsteking, klierkoorts en de mentale gezondheid komen vaak voor wanneer we vragen naar de redenen.

Omdat wij wel van wat controversse houden, hebben we onze test-subjecten ook onderworpen aan enkele raak gekozen stellingen. Hier volgt, in vogelvlucht, een samenvatting van de kennis die we daarbij opgestreken hebben. De meeste studenten zien geen verschil tussen hun gezondheid voor en na de studies (46,7 %). Wie wel een verschil ziet, ziet dit in negatie-

ve zin. 32,6 procent van de studenten denkt dan zichzelf dat ze iets vaker tot veel vaker ziek zijn sinds ze zijn gaan studeren. Desondanks voelt het merendeel zich niet gepusht om ongezond te eten of meer te drinken dan ze zelf willen (70,5 %). Waar ligt het dan aan? Zou de student gezonder gaan leven als hij of zij meer geld had? Dat is nog niet gezegd. 51,7 procent van de onder-vraagden denkt van wel, waarvan 30,4 procent vrij sterk tot zeer sterk gelooft in de meerwaarde van wat extra euro's voor een gezonde levensstijl. En toch - 89 procent geeft aan op zijn minst ietwat gezonder te willen gaan leven, en de meerderheid van de respondenten schaaft zich achter de mening dat gezondheid het belangrijkste is wat er is. De student, het is en blijft een vreemd schepsel.

Gemiddeld slaapt de student **7 uur en 40 minuten** per nacht

2 op 3 vindt de eigen slaapgewoontes gezond

1 op 10 gaat gemiddeld pas na 02u naar bed

2 op 3 ligt vaak wakker door gepieker

Bijna 1 student op 5 laat vaak zijn nachtrust om langer te studeren

Slaaptekort (want ik slaap te kort)

Slapeloze nachten bij studenten, wat kun je eraan doen?

door Tom Dinneweth en Daphne de Roo / beeld: Bill Sanderson

We brengen de helft van ons leven in bed door, maar in praktijk kan dat cijfer wel eens tegenvallen. Moeten we daar van wakker liggen, of kunnen we op twee oren slapen?

Het cliché wil dat de student niet de meest voorbeeldige slaper is. 's Nachts loopt hij dronken over straat, en 's ochtends sleept hij zichzelf slaapdronken naar de les. De vraag is natuurlijk of dat nogal simplistische beeld ook echt klopt. Wij besloten dat de makkelijkste manier om dat na te gaan eigenlijk heel erg voor de hand ligt - om een lang verhaal kort te maken, we hebben het jullie rechttoe rechtaan gevraagd.

In vogelvlucht lijkt het allemaal wel mee te vallen. Ongeveer twee derden van de bevroegde studenten (69,1 %) vindt zijn slaapgewoontes relatief gezond tot heel gezond. Van het overige derde zijn de meesten slechts gematigd negatief, en geven zichzelf een 3 of een 4 op tien. Een enkeling beschouwt zijn slaapgewoontes als zeer ongezond. Daarbij aansluitend geeft het overgrote merendeel aan zichzelf een vaste slaper te vinden. Zeventig procent ziet zichzelf eerder in het positieve spectrum vallen. Opvallend is wel dat niet 1, maar 10 personen aangeven een zeer onvaste slaap te ervaren.

Goed/slecht

Die cijfers komen overeen met de inzichten van Liesbet Van Houdenhove, die mee verantwoordelijk is voor Start 2 Sleep, dat aangeboden wordt door het Studentengezondheidscentrum. 'We weten dat 1 op de 10 van de algemene bevolking kampt met chronische slaapproblemen, en 1 op 3 slaapt regelmatig slecht. Ook in de studentenpopulatie is dat een grote groep, en als je je bedenkt dat die slaap veel invloed heeft op hoe je je voelt en presteert gedurende de dag, zowel fysiek als mentaal, dan weet je dat mensen daar echt wel hulp voor nodig hebben.'

Een vraag die duidelijk moeilijker te beantwoorden was, was de vraag naar het uur waarop de student gemiddeld gaat slapen. Het antwoord? Eerder vroeg dan laat. Een drietal procent ligt voor 22u in bed, een vijfde tussen 22u en 23u. Het merendeel (38,6 %) stelt het slaapritueel liever uit tot ergens net voor middernacht. Net iets meer dan één vierde (26,9 %) ziet de kalender een dag verspringen en kruipt

pas tegen 01u onder de wol. Nog eens 7 % gaat tussen 01u en 02u naar bed. Opvallend genoeg zijn er meer studenten die na 02u gaan slapen (9,6 %) dan zij die voor 10u gaan slapen.

Die uiteenlopende bedtijd hoeft evenwel geen struikelblok te zijn, bevestigt Van Houdenhove. 'Je hebt kortslapers en langslapers - sommigen komen met 6 uur toe, en anderen hebben 9 uur of zelfs meer nodig. Mensen moeten zelf ontdekken hoeveel slaap ze nodig hebben.'

Naar bed met stress

Alarmerend is evenwel dat bijna veertig procent van de studenten aangeeft slechter te slapen sinds het begin van hun studies. Slechts tien procent ziet een vooruitgang. Waar die vooruitgang dan uit moet bestaan, is vrij duidelijk. Liefst zestig procent zou liefst meer slapen dan nu het geval is - ruwweg één student op drie houdt het op een status quo.

Slaapproblemen lossen zelden vanuit zichzelf op: als je er niks mee doet worden ze chronisch

Liesbet Van Houdenhove

Maar waar ligt de student dan van wakker? Gepieker blijkt de grootste boosdoener, gevolgd door studiestress en uitgaan. Ook lawaaioverlast en lang studeren hebben een wezenlijke invloed. De redenen voor slechte slaap zijn evenwel heel uiteenlopend - tinnitus, gamen, uitstelgedrag, een slecht bed op kot of, enigszins enigmatisch, 'boys', zijn maar enkele van de redenen die onze respondenten spontaan aanhaalden. Veel studenten geven ook aan onregelmatig te slapen, met de blok- en examenperiode als negatieve exponent.

Remedies

De student lijkt in elk geval bij uitstek kwetsbaar voor veel factoren die de slaap negatief beïnvloeden. En wat meer is, 'slaapproblemen lossen zelden vanuit zichzelf op: als je er niks mee doet worden ze

chronisch,' aldus Van Houdenhove. Uit dat besef ontstond de workshop Start 2 Sleep. Die bestaat uit twee modules. 'De eerste is een infoavond bedoeld voor alle studenten die interesse hebben in slapen, slaapproblemen en de behandeling ervan. We vertellen er kort over medicamenteuze en niet-medicamenteuze aanpak van slaapproblemen, welke slaapproblemen er zoal zijn, enzovoort.'

'Mensen die dat gevolgd hebben en de nood hebben om echt een behandeling te krijgen over in- en doorslaapproblemen, of slechte slaapkwaliteit, kunnen vervolgens bij ons de Start 2 Sleep training volgen. Dat is een gedragstherapeutische behandeling van 5 sessies om te leren slapen.'

Wat houdt die behandeling concreet in? 'Ten eerste gaan we de eigen slaap observeren via slaapdagboeken, om patronen te herkennen. Ook bekijken we enkele gedragsstrategieën - typisch gaat het dan om slaaphygiëne, en passen we slaaprestrictie toe, waarbij we de tijd in bed beperken tot de echte slaaptijd, om zo de vastgeroeste slaappatronen te doorbreken. Daarnaast passen we ook meer cognitieve strategieën toe - dan gaat het om anders leren denken over slaap of slaaptekort, rustig leren blijven, leren stoppen met piekeren.' Van Houdenhove gelooft rotsvast in de meerwaarde van een dergelijke behandeling. 'Het slaagpercentage ligt tussen de 70 en de 80 procent. Er is dus wel degelijk een goede behandeling.'

Toch meer gebaat bij enkele snelle tips? 'Het is heel belangrijk dat je tijdens de dag afbouwt,' vertelt Van Houdenhove. 'Tussen dag en nacht moet je echt zorgen voor een overgangperiode. Blokken of sporten net voor je gaat slapen is geen goed idee, want dan is je lichaam nog veel te actief. Luister ook naar je lichaam. Als je lichaam aangeeft dat het vermoeid is, ga dan slapen. Rustgevende activiteiten kunnen het makkelijker maken om die lichaamssignalen op te vangen.'

Tot slot: ook je smartphone leg je best aan de kant. 'Zowel omwille van het blauwe licht van het scherm als de sociale media'.

NAVRAAG: DRIES VAN LANGENHOVE

'Ik schat de kans redelijk klein in dat dit een eerlijk gesprek is'

door Nelis Jaspers, Jef Cauwenberghs en Simon Bellens / beeld: Jef Cauwenberghs

Schild & Vrienden groeit razendsnel. De Vlaams-nationalistische en rechts-conservatieve jeugdbeweging rooft nu al de jongerenafdelingen van Vlaamsgezinde partijen leeg.

Dries Van Langenhove zetelt als studentenvertegenwoordiger in de Raad van Bestuur van de UGent en is voorzitter van Schild & vrienden. Onlangs was hij te gast in de studio van Terzake om de normalisering van transgenders en de media-aandacht die ze krijgen aan te klagen. Hij stond erop ons uit te nodigen in de Vooruit, ooit een notoire socialistische coöperatieve. Te midden van de politiek correcte gedachtenpolitie dus, waartoe hij ook Veto rekent. 'Ik schat de kans redelijk klein in dat dit een eerlijk gesprek is.'

Het traditionele gezin

Wat is het conservatisme voor u? Wat wilt u juist conserveren?

'Als ik op zulke vragen antwoord, loop ik het risico het hele brede project van Schild & Vrienden te herleiden tot één standpunt.'

U moet toch kunnen uitleggen wat uw conservatisme juist inhoudt?

'Ja. Conservatisme is voor mij: de goede dingen behouden in onze samenleving. We zijn ze momenteel allemaal aan het deconstrueren en kapotmaken. Bijvoorbeeld, het traditionele gezin. Dat is iets prachtigs. Europa en het westen zijn gebouwd op een traditioneel gezin met een sterke moeder, een sterke vader, sterke kinderen. Ik zeg niet dat we de scheiding moeten afschaffen of dat ik iets tegen holebi's heb. Helemaal niet. Dat schrijven mensen dan graag over mij. Maar ik vind dat het traditionele gezin moet gepromoot worden. Er is niets mis mee om te zeggen dat het traditionele gezin prachtig is. Als je dat vandaag zegt, word je er op aangevallen. Dat vind ik waanzin.'

Mogen homoseksuele gezinssamenstellingen dan niet gepromoot worden?

'Mij lijkt het gevaarlijk hoe vandaag in kinderboeken op de lagere school staat dat iemand twee papa's heeft of dat mama een papa is geworden en papa een mama. Op die manier indoctrineert men kinderen met het transgenderisme of holebinormen. Ik heb er niets tegen dat kinderen op de juiste leeftijd correct geïnformeerd worden. Er zijn mensen die in een verkeerd lichaam zijn geboren en mensen die vallen op mensen van hetzelfde geslacht. Maar we moeten kinderen niet op zeer jonge leeftijd ten

prooi laten vallen aan alles wat volwassenen nu meegeven, dat bijvoorbeeld iemand die twee papa's heeft de norm is.'

Laten we even terugkomen op het traditionele gezin. Dat was ook heel lang een instituut waarin de moeder zich in een verdrukte positie bevond en de kinderen hardhandig werden aangepakt.

'Dat is alleszins het beeld dat ons is opgedrongen. Het is in mijn ogen wel zo dat heel wat menselijk potentieel verloren is gegaan doordat vrouwen onwaardig werden beschouwd om naar de universiteit te gaan of bepaalde functies uit te oefenen. Maar ik vind niet - dat is weer die slinger die doorslaat -, dat een vrouw onderdrukt werd. Mijn vader heeft op een bepaald moment een extra job genomen zodat mijn moeder kon thuisblijven om voor de kinderen te zorgen. Daar is mijn moeder zeer dankbaar voor, dat zij tijdens die prachtige periode van het jonge moederschap bij ons kon blijven. Als social justice warriors, professoren en academici dan zeggen dat mijn moeder onderdrukt werd, dan gaan mijn moeder en ik daar eens goed mee lachen.'

Vlaamse identiteit

Kunnen we nog andere elementen vinden die geconserveerd moeten worden? Ik denk spontaan aan de Vlaamse identiteit.

'Een sterke, gezonde identiteit is goed voor iedereen. Onderzoek wijst ook aan dat mensen met een sterke identiteit, zelfs wie vanuit het buitenland naar België is gekomen en hier een sterke identiteit ontwikkelt, zich gelukkiger voelt en het beter doet op school. Als wij fier zijn op wie wij zijn, zullen wij allemaal gelukkiger en gezonder zijn.'

Wat is nu die Vlaamse geschiedenis en identiteit die in uw conservatisme past? 'Ik vind dat een vage vraag.'

Hoezo? Hoe ziet die Vlaamse identiteit eruit?

'Ja, het Vlaming-zijn. Onze cultuur, onze gedeelde geschiedenis, respect hebben voor elkaar. Dat hoort bij het Vlaming-zijn.'

Dus als ik vraag wat een Vlaming tot een authentieke Vlaming maakt, dan gaat

het over...

(Onderbreekt) 'Er is geen checklist en ik ga daar ook geen checklist voor maken. Je mag me ook niet vragen 'wanneer is iemand een Vlaming?' Je kunt niet zeggen: 'Is die persoon een Vlaming, ja of nee?' Zo werkt het niet.'

Maar u moet toch kunnen uitleggen wat die Vlaamse identiteit inhoudt?

(Weigerachtig) 'Ik kan daar vragen over beantwoorden, maar ik ga hier geen definitie geven van de Vlaamse identiteit. Ik ben niet geplaatst om die te maken.'

Nochtans is Schild & Vrienden een uitgesproken Vlaams-nationalistische beweging, toch?

'Ja, en ik ben ook uitgesproken Vlaams-nationalistisch.'

Maar u weet niet wat die Vlaamse identiteit is?

'Natuurlijk wel, ik draag ze uit. Ik, iedereen in Schild & Vrienden en iedereen die zich een fiere Vlaming voelt, maakt deel uit van die Vlaamse identiteit.'

Gaat het dan om het zich Vlaming voelen?

'Onder andere.'

Als u niet kan zeggen wat het wel is, is het misschien gemakkelijker om te zeggen wat niet Vlaams is?

'Een hoofddoek, voilà. Goed voorbeeld, actueel, lekker controversieel. Een hoofddoek, daar is ab-so-luut niets Vlaams aan. Dat behoort niet tot de Vlaamse samenleving, dat heeft niets met Vlaanderen te maken.'

En wat doet u met iemand die zich Vlaams voelt en een hoofddoek...

(Onderbreekt) 'Nu komt u met de vraag of iemand met een hoofddoek Vlaming kan zijn? Daar ga ik niet op antwoorden, want daar kan je niet op antwoorden.'

Dat is toch een heel logische vraag?

'Neen.'

Als een hoofddoek absoluut niet Vlaams is, dan voelt iemand met een hoofddoek zich onterecht Vlaming?

'Daar ga ik niet op antwoorden.'

‘Een hoofddoek, daar is ab-soluut niets Vlaams aan’

(Verrast) Dat vind ik straf.

(Lacht) ‘Ik vind daar niets straf aan. Vlaming-zijn hangt af van oneindig veel factoren en elementen. Ik moet nog duizend andere dingen weten om te kunnen zeggen of je in mijn ogen Vlaming bent of niet.’

Vijanden op rechts

Hoe ziet u de toekomst van Schild & Vrienden?

‘Als een echte massabeweging. Nu hebben wij ongeveer 900 leden en ik denk dat wij naar de tienduizenden kunnen gaan. Op onze vorige zomeruniversiteit, toen we nog niet eens echt opgericht waren, waren er al meer dan vijftig mensen aanwezig. Deze zomer wil ik er zeker meer dan honderd.’

Zou Schild & Vrienden ooit een probleem kunnen worden voor N-VA?

‘Daar ga ik me niet over uitspreken.’

Jullie blijven groeien en N-VA zit in een periode waarin ze dat Vlaamse verhaal een beetje veronachtzaamt. Het communautaire zit sinds 2012 in de koelkast.

‘Het communautaire zal altijd een thema blijven. Alles in België is communautair verbonden, zo simpel is dat. Als het gaat over de luchthaven, gaat het niet over de luchthaven, maar over een communautaire aanwezigheid.’

Ik denk dat je daar gelijk in hebt, maar N-VA draagt dat momenteel niet uit?

‘Ja.’

En Schild & Vrienden draagt dat wel heel erg uit. Is het de bedoeling om vanuit dat Vlaamse verhaal druk te zetten op Vlaamsgezinde partijen?

‘Wij staan daar volledig naast. Zelfs niet in dezelfde categorie. Wij zijn onze eigen wedstrijd aan het lopen en we lopen niet mee op de piste van de partijen, wij lopen daarnaast. Wij houden ons niet bezig met partijpolitiek. Ik denk dat de partijpolitiek de Vlaming de laatste decennia zeer weinig diensten heeft bewezen.’

Het Vlaamse lichaam

Het lichaam verschijnt prominent bij Schild & Vrienden. Je pleit er vaak voor de Vlaamse jeugd massaal te laten sporten, jullie organiseren zelfbeheersingslessen, jullie zijn ook allemaal gespierde knappe mannen.

‘Ik ben daar mee bezig, ja.’

Hoort dat bij de Vlaamse identiteit, een soort lichaamscultus?

‘Lichaamscultus is veel gezegd, maar wel: een gezonde geest in een gezond lichaam. Mannen en vrouwen die gezond zijn en in een sportief lichaam zitten, voelen zich zelfzekerder, gezonder en gelukkiger. Dat is de logica zelf. Wij sporen onze leden zeer sterk aan om actief aan sport te gaan doen, te trainen, er goed uit te zien, goed voor de dag te komen, zich gezond en gelukkig te voelen.’

De weerbaarheid waar jullie vaak over

spreken, hangt die met het lichaam samen?

‘Die weerbaarheid moet je vooral mentaal interpreteren. Je moet wel weerbaar zijn als je ziet welke verwijten of doodsb bedreigingen ik krijg voor mijn meningsuiting. Je moet echt kolossen van ballen hebben om met een politiek incorrecte mening naar buiten te komen. Wij zijn helemaal geen bange blanke mannen. Maar die weerbaarheid is ook fysiek. Ik vind dat een man op twee benen moet kunnen staan, tegen een stootje moet kunnen.’

En als de situatie zich voordoet geen schrik hebben om mee in het gevecht te stappen?

‘Daar is Schild & Vrienden niet mee bezig.’

Ik zeg niet dat jullie een soort knokploeg zijn. Ik vraag me enkel af of het goed getrainde lichaam tot die weerbaarheid behoort en als de nood het hoogst is, ingezet moet worden in een fysiek gevecht.

‘Als je wordt aangevallen, moet jij je lichaam gebruiken om je te verdedigen, dat lijkt me logisch. Dat is bij iedereen zo, zelfs als je lichaam niet getraind is, zal je nog altijd je lichaam moeten inzetten als iemand je aanvalt. Of je moet op je knieën gaan zitten en smeken om genade.’

Zo, ik vond dit een eerlijk gesprek.

‘Ja, het hangt er nu nog van af wat jullie gaan schrijven.’ (Lacht)

Pol & Sok skivakantie

Onderzoeker lost eeuwenoud filosofisch raadsel experimenteel op

“Wat kwam er eerst, de kip of het ijs?”

door Benno Debals

Trump schiet golfbuggy de ruimte in

Ruimtevaart - Na het succes van de testvlucht van de Falcon Heavy van ruimtevaartbedrijf SpaceX, waarbij Elon Musk een Tesla de ruimte in schoot, komt nu ook Donald Trump op de proppen met een opmerkelijke ruimtelading. ‘Als Musk dat kan, kan ik dat ook’, aldus president Trump.

NASA lanceerde afgelopen maandag de Eagle Heavy, een raket die al enkele jaren op de ontwerptafel lag. De moderne ruimtevaart tussen SpaceX en NASA bereikt daarmee een nieuw hoogtepunt. De balast van de Eagle Heavy was een golfbuggy van Trump, die net zoals Musk zijn meest gebruikte vervoersmiddel de ruimte in stuurt. En terwijl in de rode Tesla Space Oddity van David Bowie draait, kun je in Trumps golfbuggy het lied Donald Trump van Mac Miller horen spelen. Niet echt natuurlijk, want in de ruimte is er geen geluid, maar je snapt wat we bedoelen.

Trump ziet het als meer dan enkel een technologische mijlpaal. ‘Dit bewijst dat niet enkel satellieten rond de aarde moeten draaien’, gaf de Amerikaanse president aan. ‘Zo kunnen we even goed betonnen blokken rond de aarde plaatsen. Dit is een eerste stap richting het bouwen van een muur rond de aarde om de aliens buiten te houden. Films en andere populaire media waarschuwen ons al jaren voor de oorlogszucht van aliens en deze muur zal ons van hun agressiviteit beschermen.’ Het is duidelijk dat Trump zich inzet voor de veiligheid van de mensheid.

Op donderdag 22 februari passeert de buggy over Loempialand en kan deze om 18u06 plaatselijke tijd aan de zenit waargenomen worden met een simpele commerciële telescoop.

door Benno Debals

Loempialand niet erkend door VN als autonoom land

Binnen- / buitenland - Ophef in de internationale politiek: populair eethuis Loempialand is - in tegenstelling tot wat zijn naam beweert - geen officieel land. Het wordt dan ook niet erkend door de VN als soevereine staat. Dat meldde Frederik Neiryck, woordvoerder van de VN, afgelopen vrijdag toen hij duidelijk maakte dat Loempialand een deel van België is. Deze reactie volgt op commotie rond het feit dat de eigenaar van Loempialand douaneposten aan zijn ingang wou zetten. De eigenaar laat alvast weten dat hij het niet eens is met de beslissing van de VN. Volgens hem voldoet hij aan alle eisen om zichzelf een soevereine staat te mogen noemen. ‘Met mijn slordige 41 m² heb ik een duidelijk aangeduid territorium, dat beschikt over een permanente bevolking (nl. de voltallige KU Leuven redactie, red.). Met onze klantenkaarten hebben we zelfs een vorm van identiteitsbewijzen. Ik ben baas over mijn restaurant en niemand is baas over mij.’

Langs de andere kant ziet Vietnam Loempialand dan weer als overzees departement. Trần Đại Quang, president van Vietnam, laat weten dat het elk Vietnamees restaurant als eigen grondgebied ziet. ‘Groot-Brittannië mag elke militaire begraafplaats in België beschouwen als eigen grondgebied. Dan vind ik het zo gek nog niet dat wij hetzelfde doen met Vietnamese restaurants,’ klinkt de logica van Quang.

Politicooloog Jérôme van Eecke, expert in Vietnamrelaties, vreest voor een nieuwe Vietnamoorlog: ‘De VS liet al duidelijk weten dat het Loempialand niet erkent als soevereine staat en is er wegens economische redenen bij gebaat dat dit deel van België blijft. Dat Vietnam hier tegenover staat, kan voor internationale spanningen zorgen. De Vlamingenstraat in Leuven zou wel eens het schouwspel kunnen worden van een nieuwe Vietnamoorlog.’

ALBATROS

F U I F Z A A L

ORGANISEER JE EIGEN EVENTS

in de goedkoopste
fuijzaal van Leuven!

Reserveer nu via 016/22.31.09 of
albatros@loko.be
Meer info: www.loko.be/albatros

TARIEVEN

€365 huur voor een fuij

€260 huur in het weekend of voor een vereniging aangesloten bij
LOKO

€180 huur voor een cantus

3e fuij of 3e cantus op 1 jaar = 4e gratis huur

COLOFON

Veto
's-Meierstraat 5
3000 Leuven
016 22 44 38
veto@veto.be
Jaargang 44, nummer 7
20 februari 2017

Hoofdredacteur Nora Sleiderink
Redactiesecretaris & V.U. Tom Dinneweth

Redactie Anneka 'schimmels' Robbeys, Bavo Nys, Guillaume 'de pest' Deprez, Nelis 'ebola' Jespers, Michelle 'HPV' Van den Broeck, Vinsent Nollet
Schrijvers Simon 'sydroom van Cotard' Bellens, Benno 'den draad' Debals, Daphne De Roo, Arne 'depressie' Sonk, Tom Dinneweth, Nelis Jespers, Daan Delespaul, Louise Willockx, Hansje De Mey, Margot Delaet, Laurens, Nora 'doucheziekte' Sleiderink, Jan 'Aangezien Josje haar antwoord al aangepast heeft, zal ik die vakantie

maar invullen: liefdesverdriet' Costers, Anneka Robbeys

Beeld voorpagina Guillaume Deprez

Fotografen Jef 'Transgenderisme' Cauwenbergs, Bavo Nys
Tekenaars Pjotr 'kapitalisme' Hubin, Guillaume Deprez, Josje 'monogamie (geen idee wat het is, klinkt echt als een ziekte)' Kerkhoven

Tekenaars Pjotr 'kapitalisme' Hubin, Guillaume Deprez, Josje 'monogamie (geen idee wat het is, klinkt echt als een ziekte)' Kerkhoven

KU Leugen Klaas Van den Broeck, Thomas Winters, Benno Debals

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

'Welke ziekte wil jij ten allen tijde vermijden?'

Even dit:

Nog meer klimaat-onderzoek is niet nodig. Er hoeft echt niemand meer naar de polen. We weten nu genoeg. Om de klimaatperikelen boven aan de agenda te krijgen, kunnen onderzoekers en studenten beter de luchthavens gaan blokkeren.

www.klimaat-gaat-voor.nl

IS JOUW VERZAMELING AL COMPLEET?

In onze 10 winkels tweedehandsgoederen aan correcte prijzen.
Textiel, huisraad, muziek, meubels, electro, speelgoed, muziek, boeken,...

de kringwinkel

ViTeS

IJzerenmolenstraat 10-12 - Heverlee, Diestsestraat 253 - Leuven

Andere winkels: Dilbeek · Halle · Laken · Opwijk · Overijse · Sint-Pieters-Leeuw · Vilvoorde · Wespelaar

→ Gratis ophaling herbruikbare spullen 0800 2 0080 - www.spit.be ←

EEN NIEUWE RICHTING VAN UNIVERSITEIT NAAR HOGESCHOOL

Ontdek onze 18 professionele bacheloropleidingen,
12 bachelor-na-bachelor-opleidingen en 33 postgraduataten.
Kom naar onze infodag op 21 april.

	PROFESSIONELE BACHELORS	BANABA'S
LERAREN- OPLEIDING	Kleuteronderwijs Lager Onderwijs Secundair Onderwijs	Meertalig onderwijs *NIEUW* Buitengewoon Onderwijs Zorgverbreding en Remediërend Leren
GEZONDHEID	Biomedische laboratoriumtechnologie Mondzorg Verpleegkunde Voedings- en Dieetkunde Vroedkunde	Intensieve Zorg en Spoedgevallenzorg Oncologie Geestelijke Gezondheidszorg Pediatrie en Neonatologie Eerstelijnszorg
WELZIJN	Orthopedagogie Sociaal werk Sociale readaptatiewetenschappen	Orthopedagogisch Management
MANAGE- MENT	Bedrijfsmanagement Office Management	Advanced Business Management Boekhoudkundige en Fiscale Expertise
TECHNOLOGIE	Chemie Elektromechanica Elektronica-ICT Energietechnologie Toegepaste Informatica	
		Internationale Samenwerking Noord-Zuid

VERDERSTUDEERBEURS

3 MAART 2018 | UNIVERSITEITSHAL LEUVEN

MEET THE MOVING MINDS

WWW.UCLL.BE

Diepenbeek | Diest | Genk | Hasselt | Heverlee | Leuven

UCLL
HOGESCHOOL